

י"ב בתמוז תשפ"א
22 ביוני 2021

מספרנו 5669/מה
סוג: בלתי מסווג פנימי/רגיש/מסווג

פרוטוקול

ישיבת מליאת המועצה ה- 5 במניין לשנת 2021

מיום שלישי, כ"ח בסיון תשפ"א, 08.06.2021

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

משתתפים:

חברים:	מר יוסף ניסן	- ראש המועצה
	גב' ברוריה אליעז	- חברת מועצה וסגנית ראש המועצה
	עו"ד קובי נודלמן	- חבר מועצה וסגן ראש המועצה
	מר שלומי שטרית	- חבר מועצה וסגן ראש המועצה
	גב' רונית דמרי עייאש	- חברת מועצה
	גב' עדי זנד	- חברת מועצה
	פרופ' עפר לוי	- חבר מועצה
	פרופ' מתי ליפשיץ	- חבר מועצה
חסר:	מר כפיר מימון	- חבר מועצה
מוזמנים:	מר יעקב דהן	- בעל חברת "מאג 58"
	יורי	
	דין	- <u>מאג 58</u>
סגל:	עו"ד יגאל ברק-עופר	- יועץ משפטי
	מר שמואל לביא	- מבקר המועצה
	גב' חגית מימון מגירה	- גזברית המועצה
	מר אלעד ארזי	- מהנדס המועצה
	גב' בתיה הרפז	- מנהלת מחלקת כינוך

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקולים:
 - 1.1 מיום 18.4.21 בנושא תקציב.
 - 1.2 מיום 18.4.21 3 מן המניין.
 - 1.3 מיום 4.5.21 4 מן המניין.
2. דיווח ראש מועצה כולל עבירות פע"ר.
3. הזמנתו של מר יעקב דהן – בעל חברת האבטחה "מאג 58".
4. דיון מיוחד בנושא חטיבה.
5. דיון בנושא פינוי אשפה.
6. אישורי תב"רים – לפי רשימה מצורפת.
7. הארכת העסקה למנהלת מחלקת חינוך.
8. שאילתות של החברים מתי ליפשיץ ושלומי שטרית – שלא נדונו בישיבה האחרונה.

לסעיף 1 - אישור פרוטוקולים :

מיום 18.4.21 בנושא תקציב.

מיום 18.4.21 3 מן המניין.

מיום 4.5.21 4 מן המניין.

מר יוסף ניסן: אנחנו נפתח בדיווח שלי, יעקב דהן כבר מחפש אותנו. אישור פרוטוקולים קדימה.

גב' רונית ד. עייאש: כן, אישור פרוטוקולים?

מר יוסף ניסן: כן, אישור פרוטוקולים.

גב' רונית ד. עייאש: יופי, מזל שאנחנו עושים לך סדר.

מר יוסף ניסן: אין בעיה.

גב' רונית ד. עייאש: למה-

גב' ברוריה אליעז: עדנה לא תהיה?

מר יוסף ניסן: לא, עדנה לא תהיה.

גב' חגית מ. מימון: לא, עדנה לא יכולה.

גב' רונית ד. עייאש: אני יש לי שאלה, למה בפרוטוקולים פעם ראשונה ever שאני נמצאת במועצה החליטו להוריד יועץ משפטי, החליטו להוריד פסקאות שלמות של השתלחות חסרת רסן במנהלת בית הספר, ופתאום זה נעלם מהפרוטוקול. עד היום כל קהל שעמד ונאם כל הדברים נכנסו פנימה, ופעם ראשונה שפתאום הציטוט המלא שנתן במה לקרובת המשפחה שלו, נעלם מהפרוטוקול. בבקשה. אז לפני שאנחנו מאשרים אני רוצה לקבל תשובה על המחיקה הזאת.

פעם ראשונה שאני ב-7.5 שנותיי במועצה, אם נתנו למישהו זכות לדבר, זה היה בפרוטוקול. ואם מישהו לא רצה שזה יהיה בפרוטוקול, היה חושב על זה שעה אחת קודם לפני שנעמד בפורום של 60 איש, שישבו מאחורינו ושמעו את הנאום חוצב הלהבות שנאמר.

עו"ד יגאל ברק: קודם כל זה לא נמחק מההקלטה. זאת אומרת ההקלטה בכל מקרה נמצאת-

גב' רונית ד. עייאש: את זה אתה לא יכול למחוק מההקלטה, כי זאת עבירה.

עו"ד יגאל ברק: נכון, זאת אומרת זה לא נמחק מההקלטה, זה רק נמחק מהתמליל. הפנייה הייתה כאן, זה שיקול דעת מאוד, היה צריך לאזן בואו נאמר ככה, בין העובדה שמדובר פה על קטין שעניינו עלה, זאת אומרת זה לא רק מישהו דיבר והתחרט על מה שהוא דיבר, אלא היה פה עניין של, נקרא לזה חשש לאפשרות של פגיעה בפרטיות של קטין, ולכן במאזן השיקולים-

מר יוסף ניסן: לא, קודם כל הייתה פנייה של האימא.

עו"ד יגאל ברק: כן, כמובן הייתה פנייה ודאי, זה לא נעשה סתם. אבל במאזן השיקולים כאן נשקל המשקל המרכזי, לזה שמדובר פה על קטין ושזה עלול לפגוע בו.

מר יוסף ניסן: והיא גם לא ידעה שהיא מוקלטת ושזה יופיע בפרוטוקול, ולא הייתה לה כוונה שזה יופיע בפרוטוקול, היא כתבה מכתב. כתבה מכתב ביקשה למחוק, היועץ המשפטי קיבל, אז מחקנו.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני-

גב' עדי זנד: אתם יודעים אבל שגם בדבריה היה עד כדי כמעט הוצאת דיבה-

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק.

גב' עדי זנד: של בעל תפקיד.

מר יוסף ניסן: אז יותר טוב אם ככה.

גב' עדי זנד: וכשמישהו-

גב' רונית ד. עייאש: לא, הפוך.

גב' עדי זנד: וכשמישהו עומד בפורום של 60 אנשים, שאחר כך מספרים לעוד 60 אנשים, ולעוד 60 אנשים את מה שנאמר במועצה, אז אחר כך לך תאסוף את ה-60 אנשים שאמרו ל-60 אנשים שאמרו ל-60 אנשים. אז יותר טוב היה להשאיר את הדברים בדיוק כמו שהם, כדי שאנשים יקראו בדיוק מה שכתוב, ולא יעשו פרשנויות על פרשנויות שונות אני חושבת שזאת טעות מאוד גדולה, לפגוע באחד על חשבון, דרך אגב כשהורה מקבל החלטה לחשוף את ילדיו, זה במסגרת אחריותו. אתה לא בית משפט. אתה לא-

גב' רונית ד. עייאש: זאת אומרת הקטין נחשף על ידי ההורה. זה לא אנחנו מגנים על הקטין, אלא ההורה עמד, האם עמדה וחשפה את הקטין.

עו"ד יגאל ברק: נכון, אבל האחריות-

גב' עדי זנד: היא לא נקראה לבית משפט, היא לא נקראה לבית משפט עם חובת עדות. היא קמה מיוזמתה נשאה נאום חוצב להבות, פרשה בפני כולם משנה שלמה, ואחר כך אתה אומר שאתה צריך לשמור? ואיפה שומרים על שליחי ציבור שעובדים?

עו"ד יגאל ברק: הכול נכון, אבל שוב אני אומר, בסופו של דבר קטין-

גב' רונית ד. עייאש: שיקול הדעת שהפעלת פה הוא שגוי בעיניי.

עו"ד יגאל ברק: הקטין זה שאימא שלו אולי עשתה טעות שהתחרטה עליה, זה

הכול נכון. אבל בסופו של דבר מדובר על קטין. ויש לזה משקל מאוד משמעותי, כי התביעה-

אף אחד לא הזכיר את שמו, אף אחד לא יודע איפה הוא גר. נכון ביישוב הזה כולם יודעים הכול.

גב' עדי זנד:

... כולם יודעים מי זה ...

עו"ד יגאל ברק:

זה נכון לכל הכיוונים. גם מנהלת בית הספר היא תושבת היישוב, גם לה יש ילדים פה ביישוב, וגם טובתם נמדדת בשולחן הזה.

גב' עדי זנד:

א' אני מסכים אבל ב' אני שוב אומר-

עו"ד יגאל ברק:

אני ממש מתקוממת מול העמדה שלך.

גב' עדי זנד:

אני לא חושב שהמחיקה בעניין הזה היא פוגעת בה היא פוגעת גם בצד השני, להיפך אם הדברים נמחקים, זה גם מקטין את הפגיעה בצד השני. ושוב אני אומר, שיקול הדעת פה הוא מאוד מקומי, זה לא שכלל אפשר מתי שרוצים לעשות מחיקות-

עו"ד יגאל ברק:

מאוד מקומי כי ראש המועצה ביקש למחוק את זה.

גב' עדי זנד:

עלה פה, לא נכון-

עו"ד יגאל ברק:

ראש המועצה הביא אותה, וראש המועצה ביקש למחוק את זה, כי זה פתאום היה לו נוח.

גב' עדי זנד:

אבל עדי למה את אומרת דברים חסרי אחריות וחסרי בדיקה?

מר יוסף ניסן:

... כתבה את המכתב-

עו"ד יגאל ברק:

מה זה ראש המועצה הביא אותה? על סמך מה את אומרת את זה?

מר יוסף ניסן:

גב' רונית ד. עייאש: כי איך אומרים -

גב' עדי זנד: אתה יודע מה, זה טבעו של יישוב קטן.

מר יוסף ניסן: מאיפה את קובעת את הקביעה הזאת? באמת -

גב' רונית ד. עייאש: גילוי נאות היית צריך לעמוד ולהגיד -

מר יוסף ניסן: עדי אני מתפלא עליך.

גב' עדי זנד: גם אני מתפלא עליך.

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק.

גב' עדי זנד: יש לך קרבה אליה? בוא נשים את זה על השולחן.

מר יוסף ניסן: ברור שיש לי, אבל איזה קרבה זאת? איזו קרבה?

גב' עדי זנד: אז יש לך אינטרס שהיא תשב שם -

מר יוסף ניסן: ... אבל -

גב' רונית ד. עייאש: לא יכולת לעמוד ולהגיד את זה דקה לפני שהיא נתנה את הנאום, ככה בכיוון חד צדדי? חד צדדי, אם נעמד מישהו כשהצד השני -

מר יוסף ניסן: אוי נו באמת, איזה דמגוגיה נו באמת.

גב' עדי זנד: זה לא דמגוגיה.

מר יוסף ניסן: להגיד שאני הבאתי אותה.

גב' עדי זנד: זה לא דמגוגיה.

גב' רונית ד. עייאש: מספיק עם המילה הזאת.

גב' עדי זנד: אתה מכיר אותה, אתה מכיר את הסיפור, היית צריך לעצור את זה שנייה לפני שהיא פתחה את הפה. להגיד לה הסיפור שלך הוא לא לפורום הזה.

מר יוסף ניסן: אגב קובי אמר לה את זה. קובי גם אמר לה את זה.

גב' עדי זנד: אני לא מדברת על קובי, קובי לא פה, ואני לא מדברת על קובי.

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק.

גב' עדי זנד: אני מדברת עליך כראש מועצה.

מר יוסף ניסן: אז תראי-

גב' עדי זנד: אז למה אתה אחר כך מבקש למחוק את זה?

מר יוסף ניסן: אני לא ביקשתי למחוק עוד הפעם. אני לא הבאתי אותה-

גב' רונית ד. עייאש: למה אישרת?

מר יוסף ניסן: עוד פעם אני אומר את זה לפרוטוקול-

גב' עדי זנד: אז למה אישרת למחוק?

גב' רונית ד. עייאש: למה אישרת את זה?

גב' עדי זנד: למה אישרת למחוק?

מר יוסף ניסן: אני מרשה להרבה אנשים לדבר, מה זאת אומרת?

גב' רונית ד. עייאש: למה אישרת למחוק?

גב' עדי זנד: למה אישרת למחוק?

גב' רונית ד. עייאש: זו פעם ראשונה, אנחנו... על תקדים חד פעמי-

מר יוסף ניסן: זה לא אני אישרתי למחוק, יש פה יועץ משפטי שאישר למחוק.

גב' רונית ד. עייאש: היועץ המשפטי-

מר יוסף ניסן: לא אני.

גב' רונית ד. עייאש: מפעיל שיקול דעת שיכול היה להיות מתורגם-

גב' עדי זנד: הוא ממליץ.

מר יוסף ניסן: לא, לא.

גב' עדי זנד: יועץ משפטי לדעתי ממליץ, נכון?

מר יוסף ניסן: היא ביקשה בכתב למחוק, מכל הסיבות שיש לה, היא בכלל חושבת שזה-

גב' עדי זנד: אתה לא מחליט. אתה ממליץ. אתה ממליץ, אתה לא מחליט.

עו"ד יגאל ברק: נכון.

גב' עדי זנד: יועץ משפטי תפקידו ליעץ.

מר יוסף ניסן: עדי, עדי, אבל להגיד שאני הבאתי אותה, זאת אמירה שהיא לא בדוקה-

גב' עדי זנד: זה שירת אינטרסים.

מר יוסף ניסן: היא אמירה לא נכונה, היא אמירה לא נכונה-

גב' רונית ד. עייאש: זה שירת את האינטרסים שלך.

מר יוסף ניסן: ואני לא רוצה להגיד יותר מזה, כדי לשמור על כבודך.

גב' רונית ד. עייאש: ולא עצרת ואמרת גילוי נאות. לא עצרת ואמרת-

מר יוסף ניסן: מה זה קשור אבל? מה זה קשור?

גב' רונית ד. עייאש: גילוי נאות.

מר יוסף ניסן: מה זה גילוי נאות?

גב' רונית ד. עייאש: גילוי נאות זה-

מר יוסף ניסן: למה אנשים לא יודעים את זה? מה זאת אומרת?

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני לא ידעתי את זה.

גב' עדי זנד: אני לא ידעתי.

גב' רונית ד. עייאש: אני לא ידעתי את זה.

מר יוסף ניסן: אגב היא הייתה אמורה לעשות עבודה בבית הספר, ובגלל הקרבה-

גב' רונית ד. עייאש: אני הייתי-

מר יוסף ניסן: הזאתי גם לא עשתה בסוף.

גב' רונית ד. עייאש: אני לא ידעתי-

גב' עדי זנד: מה זה קשור?

מר יוסף ניסן: שזה קרבה הכי רחוקה שאני מכיר, אבל לא חשוב, זה לא רלוונטי.

גב' רונית ד. עייאש: יוסי, אני גיליתי את זה אחרי יומיים, ביום שכתבתי את הוצאפ בפורום חברי מועצה.

מר יוסף ניסן: זה לא רלוונטי, אין בינינו קשר משפחתי-

גב' רונית ד. עייאש: יש ביניכם קשר משפחתי אל תגייד אחרת.

מר יוסף ניסן: ברמה היומיומית אין פה-

גב' רונית ד. עייאש: היה לא ראוי-

מר יוסף ניסן: אין פה שום דבר מתוכנן כמו שאתם מנסות-

גב' רונית ד. עייאש: המחיקה לא ראויה, שום דבר בתהליך הזה לא היה ראוי.

מר יוסף ניסן: בסדר.

גב' רונית ד. עייאש: לעמוד ולהשחיר זה קל, לעמוד אחרי הדברים שלך זה לא. וזה מה שלא ראוי בעיניי.

מר יוסף ניסן: אבל זו הייתה החלטה שלה למחוק, זו הייתה החלטה שלה להגיע-

גב' רונית ד. עייאש: זה לא ראוי בעיניי.

מר יוסף ניסן: זה הפתיע אותי שראיתי אותה. זו הייתה החלטה שלה למחוק את זה.

גב' עדי זנד: יכולת לעצור את זה-

גב' רונית ד. עייאש: או היית יכול להתנהג כל כך אחרת.

גב' עדי זנד: אחרי המשפט השני-

מר יוסף ניסן: את יודעת מה אני שמח ש-

גב' עדי זנד: אתה ראש המועצה-

מר יוסף ניסן: שעל הגילוי הנאות הזה עכשיו, זה כל החומר שיש לך, נו זה ממש-

גב' עדי זנד: תמשיך לזלזל.

מר יוסף ניסן: ממש נמוך בעיניי.

גב' עדי זנד: מזל שזה הכול בפרוטוקול, או שימחקו את זה גם.

מר יוסף ניסן: ממש נמוך בעיניי.

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו לא סגורים אם זה יימחק הזה, כי מצאת איזה מנטרה קבועה להגיד אוי זה דמגוגיה.

מר יוסף ניסן: נמוך, נמוך מאוד.

גב' רונית ד. עייאש: אוי זה דמגוגיה.

מר יוסף ניסן: נמוך מאוד.

גב' רונית ד. עייאש: יוסי די, תתקדם.

מר יוסף ניסן: להגיד שאני הבאתי אותה, ואת עוד תומכת בה.

גב' רונית ד. עייאש: תתקדם. יאללה, אני חושבת שזה לא ראוי, אני חושבת שזה לא מכבד, אני חושבת שזה לא מקצועי, ואני חושבת שההתנהגות של היועץ המשפטי כאן הייתה לא נכונה, שיקול דעת מוטעה, הנה

לפרוטוקול שיקול דעת נוסף מוטעה, על מה שאתה כבר עושה
בטעות קודמת. את דעתי כבר אמרתי קודם.

מר יוסף ניסן: טוב בסדר. טוב, הפרוטוקולים מאושרים?

גב' רונית ד. עייאש: לא את הפרוטוקול הזה, אני לא מאשרת אותו, כי בעיניי הוא לא
יכול להיות מאושר, כש-

גב' עדי זנד: הוא לא משקף את מה שהיה.

גב' רונית ד. עייאש: הוא משקף את מה שהיה וצונזר בו חלק מרכזי בתוך דיון חשוב
מאין כמוהו בנושא חינוך.

מר יוסף ניסן: אז מצד אחד את אומרת למה נתת לה לדבר, אז כשהיא מדברת
ומוחקת, אז זה כבר לא טוב למחוק-

גב' רונית ד. עייאש: לא מוחקים.

מר יוסף ניסן: אז אני כבר-

גב' רונית ד. עייאש: לא היית צריך, אמרתי לך-

מר יוסף ניסן: אז אני כבר לא מבין את הרציונל, אני באמת לא מצליח להבין את
הרציונל.

גב' רונית ד. עייאש: אין, לא היית צריך לתת לה לדבר מלכתחילה. Once נתת תעמדי
אחרי מילה, והפרוטוקול זה. אתה מנהל את הישיבות יוסי, אתה-

מר יוסף ניסן: אני לא סותם פיות אבל כמו שאת רוצה-

גב' רונית ד. עייאש: ראש המועצה.

מר יוסף ניסן: אני לא סותם פיות, מה לעשות.

גב' רונית ד. עייאש: אתה ראש המועצה.

מר יוסף ניסן: לא סותם פיות.

גב' רונית ד. עייאש: תתנהג ככה. אתה מתנהג כאחרון הפועלים.

מר יוסף ניסן: טוב, שמענו, שמענו, בסדר. אוקיי, אז כולם מאשרים את הפרוטוקול חוץ מכם?

גב' עדי זנד: לא, אני לא מאשרת אותו.

מר יוסף ניסן: חוץ מכם אישור פרוטוקול כולם בעד, בסדר. אז כולם בעד חוץ מ-

מר שלומי שטרית: לא, גם אני נגד.

מר יוסף ניסן: נגד?

מר שלומי שטרית: כן, בטח.

מר יוסף ניסן: אוקיי.

מר שלומי שטרית: לעולם לא להוריד שום דבר מהפרוטוקול.

מר יוסף ניסן: הבנתי אוקיי.

מר שלומי שטרית: אני מבקש שזו פעם אחרונה שירד משהו מפרוטוקול. יועץ משפטי לא רוצה לכתוב תלונה ללשכת עורכי הדין, אני גם משפטן, למדתי את זה, לא רוצה לפגוע באנשים, אני לא פוגע באנשים בדרך כלל, אני צועק ורוטן והכול, אבל אני מעולם לא פגעתי באדם ולא רוצה לפגוע. אבל באמת אני מחזק את דברי רונית, אנחנו מרגישים שאתה ראש המועצה.

גב' רונית ד. עייאש: אין פה רסן.

מר שלומי שטרית: שאתה ראש המועצה, אני אומר את זה באמת. ואני... שיגיעו מים עד נפש, בבקשה תהיה יותר, תשקול את הדברים בצורה יותר-

גב' רונית ד. עייאש: אחראית.

עו"ד יגאל ברק: אם יותר לי להגיב, אני חושב שהנושא של תלונה ללשכת עורכי הדין שעלה פה על השולחן הוא לא ראוי ולא במקום. אפשר לחשוב-

גב' עדי זנד: זה לא ראוי לא במקום.

גב' עדי זנד: אפשר לחשוב שחוות הדעת שלי מוטעית-

מר שלומי שטרית: כל ההתנהלות, ההתנהלות-

עו"ד יגאל ברק: אני כותב מה שאני חושב ומה שאני רואה לנכון, כמו שאמרתי לשיקול דעת, זה בוודאי לא טריוויאלי למחוק משהו מהפרוטוקול, אבל מאידך גיסא כשבאים ואומרים נעשתה טעות, ובסוף מי שנפגע זה קטין, זה משהו שיש לו משקל, אי אפשר להגיד זה לא מעניין אותנו כי זה...

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו אמרנו לא מעניין אותנו?

עו"ד יגאל ברק: אז זה כן מעניין.

גב' עדי זנד: היית מביא את זה לשולחן והיית שואל.

גב' רונית ד. עייאש: אמרת-

מר יוסף ניסן: אז עשה טעות ורוצה למחוק, ונכבד אותך, איפה הבעיה? איפה הבעיה?

עו"ד יגאל ברק: אז אני אומר-

גב' רונית ד. עייאש: תבוא עם זה לדיון קודם, תבוא תעדכן, תדבר.

מר שלומי שטרית: תאמין לי שאם היית מביא את זה לדיון, כולם היו מורידים, אף אחד לא יראה את זה.

גב' רונית ד. עייאש: מה זה? אתה עושה במחשכים-

מר שלומי שטרית: אף אחד לא היה מתייחס לזה.

גב' רונית ד. עייאש: במחשכים, זאת הבעיה הכי גדולה שלך.

מר שלומי שטרית: אם היית מביא את זה לדיון היינו מורידים את זה.

גב' רונית ד. עייאש: במחשכים כל דבר שנעשה.

מר שלומי שטרית: אנחנו רוצים לפגוע בילדים?

מר יוסף ניסן: יש פרוטוקול, מה זאת אומרת במחשכים?

גב' רונית ד. עייאש: ברור שלא...

מר יוסף ניסן: עובדה שאת יודעת מזה. אוקיי, אז הפרוטוקולים מאושרים חוץ מהפרוטוקול הזה.

גב' רונית ד. עייאש: אני להבדיל קוראת את הפרוטוקול וכתוב נמחק, נמחק, נמחק, אני קוראת שנמחק נמחק יוסי, מה לעשות?

מר יוסף ניסן: בסדר.

גב' רונית ד. עייאש: אתה שולח לי חומר, אני קוראת אותו.

מר יוסף ניסן: זה נכתב, אבל לא במחשכים.

גב' רונית ד. עייאש: לא, במחשכים כי רק מי שנכנס פנימה ל-400 עמודים יכול לראות את זה, היית צריך לכתוב יועץ משפטי שלח את חוות הדעת, תשתף, במחשכים חד וחלק.

מר יוסף ניסן: טוב.

גב' רונית ד. עייאש: אפילו בפרוטוקול הדרדרת.

מר יוסף ניסן: אז הנה אז הוא מסביר לך את השיקולים.

גב' רונית ד. עייאש: אפילו בפרוטוקול התדרדרת יוסי.

מר יוסף ניסן: מסביר לך את השיקולים.

גב' רונית ד. עייאש: אמרתי את שלי.

מר יוסף ניסן: טוב בסדר, אז הפרוטוקולים מאושרים חוץ מהפרוטוקול בנושא הקטין, ש-3 חברי מועצה לא מאשרים. בסדר.

החלטות: הוחלט פה אחד לאשר פרוטוקול מיום 18/4/21 בנושא תקציב הוחלט פה אחד לאשר פרוטוקול ישיבה 3 לשנת 2021 מיום 18/4/21 הוחלט ברוב קולות ובהתנגדות הח' שטרית, דמרי-עייאש וזנד לאשר הפרוטוקול מישיבה 4 לשנת 2021 מיום 4/5/21

לסעיף 3 - הזמנתו של מר יעקב דהן – בעל חברת האבטחה "מאג 58".

מר יוסף ניסן: טוב, דיווח ראש המועצה. אני מציע שנתחיל עם חברת האבטחה שנמצאת פה, נשחרר אותם ואחרי זה אני אדווח. אז לפי בקשתכם הוזמנו, נמצא פה יעקב, נמצא פה דין ויורי.

פרופ' מתי ליפשיץ: אפשר תפקיד שלהם ב-

מר יוסף ניסן: הוא הבעלים של החברה-

מר יעקב דהן: יורי מנהל... מנהל אזור.

גב' ברוריה אליעז: ומהו השלישי?

מר שלומי שטרית: מנהל אזור.

פרופ' מתי ליפשיץ: תראו אנחנו ביקשנו להזמין אתכם, לי אגב קוראים מתי ליפשיץ, ואני חבר במועצה. אנחנו ביקשנו להזמין אתכם כי חשבנו ואנחנו בטוחים שההתנהלות שלכם כמאבטחי היישוב בזמן תקופת המלחמה, ב-11 ימי המלחמה, לא רק שהייתה לוקה בחסר, היא הייתה חסרת אחריות. ותכף אני אסביר את עצמי. ולא ייתכן שחברה שזכתה להגן עלינו, אני קורא לזה בדיוק כמו שזה, כי אתם בעצם המאבטחים שלנו, דווקא בשיא שבה היא צריכה לבוא לידי ביטוי יותר מכל תקופה אחרת, מתנהלת בצורה שהיא לא נכונה לחלוטין, ואני מתכוון לבקשה שלנו שב-11 ימים, לא ידענו אז שזה יהיה 11 ימים, אבל בתקופה ההיא בקשתינו הייתה ש-24/7 יהיו מאבטחים, לא שומרים אלא מאבטחים בכניסות ליישוב שלנו, אני מדבר על הכניסה המערבית, יש לנו 2 כניסות, כי הכניסה האחרת הייתה סגורה. ובתקופה שסביב להבים, ובכל המדינה היה הר געש של מתפרעים, וסביבנו ביישובים שליד יש אנשים שהתפרעו על הכבישים ליד, ואנחנו פחדנו ממש במלוא מובן המילה שיפגעו או בבני אדם שלנו או בילדים שלנו או ברכוש שלנו. וביקשנו מכם לתגבר ולשים בכניסה מאבטחים, וזה לא בוצע. אנחנו בכלל לא היינו צריכים לבקש מכם. אתם הייתם צריכים לבוא בתקופה של שיא של בעיות, מיוזמה שלכם לשים את המאבטחים האלה. לא עשיתם את זה ואז ביקשנו מכם. וכשביקשנו מכם הטענה הראשונה הייתה שאתם צריכים איזה שהוא מרחב מוגן. בכתבה שקראתי לפני שנה בערך, כתבה

שהופיעה בדה-מרקר, שזו הייתה כתבת שיווק שלכם, התפארתם על 1,400 עובדים שיש לכם, ועל שיטות מיוחדות וגם בלהבים שיניתם את המצב, כתבה שאתם יודעים על מה אני מדבר איתה. נכון היא הופיעה אז בדה-מרקר ככתבת שיווק, אבל מאוד מאוד מפרגנת לכמות כוח האדם שיש לכם. אני זוכר את המספר, 1,400 אם אינני טועה. ובהתחלה כשביקשנו מכם אז לא נעניתם בחיוב, ואז ביקשתם שתהיה מיגונית. הלך ראש המועצה ועשה שמיניות באוויר, והצליח לקבל מיגונית, נדמה לי מפיקוד העורף, וזה הגיע. אז אחרי שהייתה מיגונית לא הבאתם, למרות שזה כבר היה וזה היה כרוך במאמצים. ואז בעצם פחדתם ובצדק, שהמאבטח לא יקבל מכת שמש, וזה יפה מאוד מצדכם שאתם דואגים למאבטחים, הלכו ודאגו שיהיה איזה שהיא סככה מסוימת שמישהו לא יעבוד בשמש, וגם אז לא היה. והגענו בעצם ליום ה-11, שלא היו לנו מאבטחים בכניסה ליישוב, ואני נכנסתי ויצאתי באופן חופשי לחלוטין וכל מי שהשכנים שלנו שהיה רוצה להיכנס ולעשות נזק כלשהו, לא היה מי שיעצור אותו. אנחנו צריכים אתכם פחות בימים כתיקונם, צריכים אתכם יש לנו בעיות, אבל אנחנו צריכים אתכם בימים של סיוט, ולדעתי פה נכשלתם, אין לי מילה אחרת להגיד, וביקשנו אתכם כדי לשמוע הסבר לכישלון הזה.

מר יעקב דהן:

אז אני אשמח להגיב, וכישלון אני לא קורא לזה, אבל בחלק מהדברים כן דייקת ובחלק לא קטן, המצב ממש לא מדויק. אז קודם כל נתחיל מזה שאנחנו כחברה, אני בכלל באופן שוטף ובקשר, לצערנו קודם כל נשים את זה על השולחן, אנחנו מספר חודשים ללא קב"ט, מספר חודשים שאני גם שאלתי מה קורה בזמן חירום. דברים גם כמו שאני אומר דיברתי עם מי שצריך לדבר, והכול גם היה מתועד. מה קורה בזמן חירום. ואנחנו חיים את זה כי אנחנו מאבטחים, עובדים עם 27 רשויות כיום, כיום אנחנו עובדים עם 27 רשויות, ובכל הרשויות המצב מצוין. בלהבים היה לנו קצת מערבולת, ולא מערבולת שבאה מטעמנו, ואני לא מפנה את זה לאף אחד, כי אני חושב שיש פה איזה סוג של פוליטיקה פנימית שבעצם עורפת ראשים, ובאמת אני אומר

בסוף כולנו, אני גם כגילוי נאות אני תושב היישוב. אז אני אגיד את מה ש-, למה שנגעתם לנושא הכתבה ונשים את כל הדברים על השולחן. אכן התבקשנו להציב פה מאבטחים, כמובן שזה בא מטעמכם, כמו כל רשות אחרת ורשות שמסודרת במדינת ישראל, כי אם אני אשים מישהו על חשבוני בסוף אני צריך להיות משופה, כי אנחנו משלמים על זה, ואני לא ישופה כי צריכים את כל האישורים הנדרשים. הוסבר ליוסי, גם כשאנחנו נציב את אותם עובדים אין סמכויות, זו לא פעם ראשונה שעולה המצב הזה, אני אומר לכם אני כתושב אכפת לי לא פחות מכם, ואנחנו עושים פה דברים, שלפעמים גם מעגלים פינות לטובתנו לטובת היישוב, וזה אסור. כשאני אומר שזה אסור-

(חבר המועצה קובי נודלמן נכנס לשיבה)

בסדר, בסדר, לא משנה. לא חשוב, לא חשוב.

מר יוסף ניסן:

אז כשאני אומר אסור זה בלשון המעטה. אנחנו כחברת מאג, בלעדינו כל חברה אחרת אסור לאף אחד מהמאבטחים לעצור בן אדם במחסום, גם לא לתשאל אותו. זה גם קרה לנו פה יש תלונה לעובדת מסוימת, כשניסינו להוליך איזה מהלך בפארק, כולנו חווים לצערנו את מה שקורה בפארקים שלנו, שמנו את אותה מאבטחת, כשהיא באה למנוע, דווקא בבחור הראשון הזמינו לה משטרה. יש תלונה במשטרה על אותה מאבטחת שהתנהלה, זו מאבטחת שמוסמכת, היא יודעת את הסמכויות, זה הרבה יותר גרוע. כשאנחנו מביאים מאבטח שמבין את המשמעויות הוא עושה משהו שאסור לו. אז היום אנחנו מתמודדים, זה במישור הזה. בנושא של הכניסות כן הגיעו מאבטחים, אני לא יודע כמה אתה מעודכן, אז כן הגיעו מאבטחים. כשאני דיברתי עם יוסי אמרתי לו: יוסי תראה, אני מבין שזה תחושת הביטחון ב-95%. זה עושה תחושת ביטחון. זה לא נכון לעשות את זה. זה הראייה שלי המקצועית, כי בסוף אין לזה אפקטיביות. להגיד שלום גם לגנב אפשר לומר, והגנבים לומדים אותנו. שיטתיות, הרגלים, אם זה גנבים, אירועי פח"ע הכול אני-

פרופ' מתי ליפשיץ: אתם גם דיברתם על איכות של מאבטחים. התגאיתם מאוד באיכות שלהם.

מר יעקב דהן: תכף גם בזה אני אגע, בסדר? בכל דבר ודבר, יש לכל דבר תשובה. תאמין לי אנחנו מתגאים-

פרופ' מתי ליפשיץ: זה בעייתי שיש לכל דבר תשובה.

מר יעקב דהן: לא, התשובה מצוינת.

פרופ' מתי ליפשיץ: תבחר את התשובות הנכונות.

מר יעקב דהן: אני בוחר-

פרופ' מתי ליפשיץ: לא על כל דבר.

מר יעקב דהן: תקשיב, כשאנחנו יודעים מי אנחנו, אני יכול גם להזמין אותך לעשות סיור באיזה פרויקט שתבחר בארץ או ברשות לצורך העניין, באיזה פרויקטים הכרנו, אנחנו עובדים עם משרד הביטחון, עם האו"ם, גם בחו"ל וגם בארץ. ככה לבוא ולהגיד שאנחנו לא טובים לא היינו מתקדמים אם היינו כמו שאתם מתארים אותנו. כמו שאמרתי יש פה נושא של פוליטיקה פנימית, שהחלטתם לערוף את הראש אחד לשני, ובאמת אתם לא מבינים. אני הייתי חושב שהיה נכון להזמין אותנו הרבה לפני-

מר שלומי שטרית: אין פוליטיקה פנימית.

מר יעקב דהן: תכף אני אגע בזה. אני אשים את הדברים, אני חושב גם כדאי לכם לשמוע אותי כתושב, בסדר? מעבר עכשיו אני בנעליים של בעלים של חברת האבטחה.

מר שלומי שטרית: כן.

מר יעקב דהן:

בסדר? לכל אחד יש מה ללמוד. תשמעו, אולי גם אתם יכולים להפיק מזה את הדברים. בכל אופן הגיעו מאבטחים. כשהמאבטחים הגיעו זה מאבטחים בעלי סמכויות והכול, הוסבר על ידי, הנה המנהל שיושב פה, הוא העביר להם את מה שצריך לעשות, הם אמרו לו: חברים, לזה לא הגענו, הבאנו מאבטחים מאשדוד. כי כל מי שהיה פה באזור עבד פה בשבוע האחרון, בימים הראשונים לא הייתה מיגונית, אף אחד לא רצה לחזור לעבוד, אותם מאבטחים שהיו בלילה לא רצו להמשיך לעבוד. ולך אני אומר אני באופן אישי-

דובר:

הם הגיעו בכל זאת.

מר יעקב דהן:

ובכל זאת הגיעו, ואני בשיניים שכנעתי אותם להגיע ועשיתי דברים שאסור, כי אף אחד מאיתנו לא ירצה לעבוד במקום ללא מיגונית, ואף אחד מאיתנו לא ישלח את הילדים שלו לעבוד במקום לא מוגן. אני בטוח שאין לכם מחלוקת על זה, אז בואו גם מאבטח זה בן אדם. אחרי הכול מעבר לכל, נכון שיש לו אחריות משלו, אבל גם מאבטח זה בן אדם.

פרופ' מתי ליפשיץ: מיגונית הייתה.

מר יעקב דהן:

מיגונית הייתה אחרי מספר ימים.

פרופ' מתי ליפשיץ: אחרי מספר ימים לא הגיעו מאבטחים.

מר יעקב דהן:

לא, לא, לא, מיגונית הגיעה ביום שישי-

גב' רונית ד. עייאש: ביום חמישי.

מר יעקב דהן:

ביום חמישי, וביום שישי-

גב' רונית ד. עייאש: וביום שישי נגמרה המלחמה.

מר יעקב דהן: לא, היו עוד כמה ימים.

גב' עדי זנד: גם אז כשהייתה מיגונית לא הגיעו.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני מצטער שאני נכנס באמצע, אני לא זוכר ימים כדי להגיד -

מר יעקב דהן: אז אני זוכר -

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל אני זוכר בוודאות מוחלטת, שגם כשהייתה מיגונית ימים אחרי זה לא היה מאבטח.

מר יעקב דהן: אז אתה טועה.

(מדברים יחד)

מר יעקב דהן: בוא תן לי רק לדייק, נגעת, אני אענה לך שנייה, בואו בבקשה.

גב' עדי זנד: אני חזרתי בלילות.

דובר: תמיד היה בלילה.

מר יעקב דהן: תמיד היה בלילה.

פרופ' מתי ליפשיץ: עם עובדות אל תתווכחו. תענה לי שאתם טובים, תענה לי שאתם איכותיים, אבל עם עובדות בשטח אל תתווכחו.

מר יעקב דהן: אז אני אתן לך אסמכתאות לכל מה שאני אומר, בסדר? אנחנו נעבוד רק עם עובדות.

פרופ' מתי ליפשיץ: ... זה אנחנו שנכנסנו ולא היה מאבטח.

מר יעקב דהן: יש משהו אחר לפעמים אתה יודע, בוא גם בזה אני אגע. אז

העובדה שהיו בלילה תמיד באופן שוטף וקבוע, ביום -

דובר: ...

מר יעקב דהן:

אוקיי, אז ביום חמישי הגיעה מיגונית, ביום שישי כבר הוצבו מאבטחים. הוצבו מאבטחים שהגיעו מאשדוד עם רכב. אני לקחתי את זה על עצמי, לא ביקשתי שיפוי, ויוסי יכול להעיד על זה, הבאנו מאבטחים. כשהמאבטחים הגיעו הוסבר להם על ידי דין מה הם צריכים לעשות, חברים אסור לי לעשות את זה. הסברנו להם רק לתשאל אותם. לפני כן כשאני הסברתי ליוסי, יוסי אסור להם לעצור רכבים. תביא לי 2 אנשים שיעמדו ורק יתשאלו. הסברנו להם, האנשים לא רוצים לעבור על החוק, לא בשבילי וגם לא בשבילנו וגם לא בשביל השכר. אותם מאבטחים לקחו את הרגליים נסעו בחזרה. באותו היום הגיעו מאבטחים, הנה אני שם פה את הדברים, אתה אומר שלא היו. אני אביא לך את האנשים אם צריך, אני אביא לך את האסמכתאות רישום שעות -

פרופ' מתי ליפשיץ: אל... אני נכנסתי ויצאתי מהיישוב, ואני לא היחיד.

מר יעקב דהן: אז אני לא יודע באיזה שעות אתה מדבר.

גב' עדי זנד: 22:00 בלילה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא מדבר על הלילה, בלילה היו מאבטחים -

מר יעקב דהן: אוקיי, אז יש -

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, אני מדבר -

מר יעקב דהן: יום שישי בשעה 14:00 בצהריים -

פרופ' מתי ליפשיץ: תן לי רק לגמור את המשפט, נגיע לנקודה ותגיד לכל שאלה

תשובה.

מר יעקב דהן: בסדר.

פרופ' מתי ליפשיץ: הנקודה המרכזית הייתה שבמהלך כל היום בבוקר ובצהריים ואחר הצהריים לא היו מאבטחים-

מר יעקב דהן: אז אני אתן לך קצת תמונה, אז בוא אני אתן לך-

פרופ' מתי ליפשיץ: שבדקו מי נכנס ומי לא.

מר יעקב דהן: שנייה, בוא ניגע בדברים.

פרופ' מתי ליפשיץ: אם 5 דקות-

מר יעקב דהן: לא, לא, אני אתן לך אנשים שנשרפו-

פרופ' מתי ליפשיץ: אתה חושב שיש לי איזה אינטרס-

מר יעקב דהן: לא, לא, אין לך אינטרס.

פרופ' מתי ליפשיץ: תזכיר את השם.

מר יעקב דהן: יעקב.

פרופ' מתי ליפשיץ: יעקב, אתה חושב שיש לי אינטרס אם היו מאבטחים, להגיד שלא היו מאבטחים?

מר יעקב דהן: אבל יש עובדות נכון? אמרנו שעל עובדות אי אפשר להתווכח.

פרופ' מתי ליפשיץ: אתה... באינטליגנציה שלי-

מר יעקב דהן: חלילה, חלילה, חלילה. אבל אם עשית סיבוב-

פרופ' מתי ליפשיץ: תשאל...

מר יעקב דהן: חלילה אני לא במקום הזה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אל תיתן לי לכל שאלה תשובה. לא היו מאבטחים-

מר יעקב דהן: היו מאבטחים.

פרופ' מתי ליפשיץ: ואני הייתי ביישוב-

מר יעקב דהן: אתה לא יכול לומר שלא היו מאבטחים.

פרופ' מתי ליפשיץ: נכנסתי-

מר יעקב דהן: היו מספר ימים שלא-

פרופ' מתי ליפשיץ: אם אתה אומר, אני לא רוצה להתבטא בצורה שיכולה לפגוע, אני לא אעשה את זה, אבל לא היו מאבטחים במהלך היום ביישוב.

מר יעקב דהן: אז יש תמונות, אתה רוצה לראות תמונות?

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, ואם היה אז היה איזה חצי שעה מישהו וגמרנו.

מר יוסף ניסן: היה יום אחד שבאו מאבטחים-

פרופ' מתי ליפשיץ: לא היה.

מר יוסף ניסן: והם תפסו את הרגליים והלכו.

מר יעקב דהן: זה ביום שישי, זה ביום שישי.

מר יוסף ניסן: ויכול להיות שזה היום שהוא מדבר עליו-

מר יעקב דהן: נכון.

מר יוסף ניסן: והוא צודק.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני מדבר על יותר מיום אחד. אני מדבר על כל ה-11 ימים-

מר יעקב דהן: לא, לא.

פרופ' מתי ליפשיץ: במהלך היום לא היו מאבטחים.

מר יעקב דהן: יוסי, לא היו ב-11 ימים מאבטחים?

דובר: אנחנו צריכים לחלק את זה לעם מיגונית ובלי מיגונית. כשלא הייתה מיגונית לא היו מאבטחים.

מר יעקב דהן: ביום. יש לך את היום.

פרופ' מתי ליפשיץ: גם אחרי המיגונית לא היה.

דובר: לא, בוא נחלק את זה.

מר יעקב דהן: המיגונית הגיעה ביום חמישי, ביום שישי הוצבו מאבטחים והלכו. לאחר מכן הגיעו מאבטחים, שעלו לנו הרבה יותר כסף, הרבה מאוד יותר כסף ממה-

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא ראיתי מאבטחים. לא ראיתי.

מר יוסף ניסן: אבל אתה זוכר שהגיעו והם הלכו פשוט.

מר יעקב דהן: לא, זו הפעם השנייה. רגע, רגע, יש 2 סיבות-

מר יוסף ניסן: ואז עד הערב לא היו מאבטחים. אז יכול להיות שזה היום שהוא

מדבר עליו.

מר יעקב דהן: אז יכול להיות.

דובר: זה יום אחד.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני באמת לא רוצה להגיד סתם.

מר יעקב דהן: ... מה שאני אומר.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני ראיתי שלא היו מאבטחים, נכנסתי ויצאתי ואפילו נסעתי באופן מיוחד לבדוק את הדברים, ולא היו.

גב' רונית ד. עייאש: מתי, יש לנו הכול תיעוד בקבוצה, זאת אומרת הכול היה בהתכתבות און ליין. תבינו, יש לנו קבוצה-

מר יעקב דהן: גם אנחנו בקבוצה, לא בקבוצה שלכם-

גב' עדי זנד: זו קבוצה שלנו.

גב' רונית ד. עייאש: לא, של המועצה. אני מדברת על קבוצת המועצה.

מר יעקב דהן: תקשיב, לנו יש-

פרופ' מתי ליפשיץ: מה שרונית אומרת אנחנו כל יום-

גב' רונית ד. עייאש: כל יום מישהו כתב, אני יכולה להגיד את התאריכים.

פרופ' מתי ליפשיץ: כל יום שלחנו בווצאפ של חברי המועצה.

מר יעקב דהן: בוא אני אכניס אותך לקבוצה שלנו, שבו תראה איך אנשים חזרו אחרי 3 ימים שהם עמדו פה-

פרופ' מתי ליפשיץ: תשמע אין לנו מה להמשיך, אם אתה טוען שהיו מאבטחים, ואנחנו טוענים שלא היו מאבטחים, הוויכוח הזה לא יוביל לשום מקום-

מר יעקב דהן: אני לא מתווכח, אני בא עם עובדות.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רוצה להוסיף ולומר, אתה בשלך, ודאי שאתה מגן על האינטרסים שלכם-

מר יעקב דהן: לא, אני לא מגן על אינטרס יש לי פה עובדה. אתה בא ואומר-

פרופ' מתי ליפשיץ: אתה יכול להקשיב לי שנייה.

מר יעקב דהן: אני רק עונה לך, כי יש פה משהו שאתה בעצם מתווכח עם עובדה. אני אתן לך את האסמכתאות-

פרופ' מתי ליפשיץ: אז תן לי לסכם, תן לי לסכם מבחינתי.

מר יעקב דהן: רק רגע, יש לך מצלמות של המועצה?

פרופ' מתי ליפשיץ: תן לי לסכם מבחינתי.

מר יעקב דהן: תבוא תגיד לי שלא היה, אני אסכים איתך.

פרופ' מתי ליפשיץ: תן לי לסכם מבחינתי. מבחינתי ומבחינת איך ההתכתבות שלנו שהייתה במהלך כל חברי המועצה, שעות רבות מאוד במהלך היום ולפעמים יום שלם, לא היו מאבטחים שבדקו בכניסה. תגיד לי שהיו, זה לא נכון. אני לא רוצה להתבטא במילה אחרת שאומרים על מישהו שאומר משהו לא נכון.

מר יעקב דהן: אני אומר משהו נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל זה לא נכון. זה לא נכון.

מר יעקב דהן: טענתך עוד הפעם, היו ימים שבאמת לא היו-

פרופ' מתי ליפשיץ: אין לנו מה להמשיך ולהתווכח, במקום להגיד אוקיי, היינו צריכים להטיב את דרכנו, אולי בחלק מן הימים, טעינו ביום 1, טעינו ב-4 ימים, אז אתה בא ומנסה להצדיק, אין לנו מה להמשיך בוויכוח הזה.

מר יעקב דהן: אני לא מתווכח-

פרופ' מתי ליפשיץ: מבחינתי אתם לא נתתם לנו, ואני דיברתי עם הרבה אנשים... לא נתתם לנו את הביטחון הנכון בתקופת המלחמה. אנחנו לא צריכים אתכם במילים אחרות.

מר יעקב דהן: בסדר. מה שהוא לא חוקי, בפן החוקי, לא חוקי-

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא רציתי לדבר על הנושא הזה. אם אתה בא ומספר לי שאני ראיתי שלא היו מאבטחים-

מר יוסף ניסן: רק לעמוד בכניסה.

מר יעקב דהן: זה מה שאתה אמרת לי: 'תביאו לי 2 אנשים שיעמדו בכניסה', \ כשהגענו-

מר שלומי שטרית: יעקב, יעקב, בוא יש לי שאלה אליך בבקשה, ברשותכם יש לי שאלה. חבר'ה, חבר'ה בואו נתקדם. תגיד לי יעקב מועצת להבים, חגית אני גם רוצה שתתייחסי בבקשה גם. מועצת להבים חייבת לכם כסף? כמה זמן? וכמה?

מר יעקב דהן: תראה היה פה נושא כספי. אבל זה לא העניין עוד הפעם.

מר שלומי שטרית: לא, לא, אני רוצה לשמוע, חשוב לי לדעת.

מר יעקב דהן: תן לי לענות.

מר שלומי שטרית: נכון להיום גם, אני רוצה לדעת מה המצב, אני רוצה שחגית הגזברית תאשר בדיוק את הנושא הכספי, זה מאוד חשוב לי.

מר יעקב דהן: אז היה בעבר נושא של חוב, אבל אני-

מר שלומי שטרית: למה? מה? מה? כמה חוב?

גב' עדי זנד: מה זה היה בעבר? מה קרה?

מר שלומי שטרית: כמה חוב? כמה כסף?

מר יעקב דהן: כמה זמן-

מר שלומי שטרית: כמה כסף?

מר יעקב דהן: עוד הפעם, תקופה מאוד ארוכה שלא שילמו לנו, הכסף שולם ברובו, אני לא יודע להגיד לך היום מדויק, עוד הפעם לך אני אומר אין שום סיכוי שבגלל שלא שילמו לנו זה משהו...

מר שלומי שטרית: לא, אני אגיד לך באופן אישי-

גב' עדי זנד: חגית, את יכולה לתת לנו מידע כמה שולם-

מר שלומי שטרית: אם לא משלמים לי משכורת, לא משלמים לי משכורת, אני לא אעבוד, וזה חודשים.

גב' חגית מ. מימון: את הרוב הגדול של הרוב שילמנו. אבל אני לא חושבת שזה קשור-

מר שלומי שטרית: אתה לגביך אני יודע שחייבים לך הרבה מאוד כסף, והרבה זמן לא שילמו לך.

מר יוסף ניסן: אין קשר-

(מדברים יחד)

גב' עדי זנד: רגע חשוב לי, התשלום של החוב שולם לפני האירוע של זה.

גב' חגית מ. מימון: כן ב-100%.

מר שלומי שטרית: לא קשור-

פרופ' מתי ליפשיץ: זה לא קשור בכלל.

מר יוסף ניסן: אין שום קשר בין הדברים.

גב' עדי זנד: אוקיי, אם הדברים לא קשורים אחד בשני, אז אנחנו רגע-

פרופ' מתי ליפשיץ: ... שילמו לא שילמו, יש להם תפקיד מאוד בכיר, מאוד בכיר. זה כמו שאני לא אקבל משכורת ולא אתן איזה שירות מסוים. מה יש להם תפקיד מאוד בכיר.

מר יוסף ניסן: אין קשר.

מר שלומי שטרית: אני רוצה לדעת, אני שאלתי שאלה-

מר יוסף ניסן: אין כרגע חוב שלומי.

מר שלומי שטרית: אני רוצה לדעת.

מר יוסף ניסן: אין חוב, אין חוב.

גב' חגית מ. מימון: אין חוב.

מר שלומי שטרית: כמה כסף אנחנו חייבים כרגע.

מר יוסף ניסן: אין חוב.

גב' חגית מ. מימון: אין חוב.

מר שלומי שטרית: מתי חיסלתם את החוב הזה?

גב' חגית מ. מימון: לפני המלחמה.

מר שלומי שטרית: ואחרי המלחמה כמה?

גב' חגית מ. מימון: אין-

מר יוסף ניסן: אין חוב שלומי.

מר שלומי שטרית: אני שומע 900,000 ₪-

מר יוסף ניסן: עזוב, עזוב.

פרופ' מתי ליפשיץ: שלומי, מה זה משנה שהם לא שמו מאבטחים.

מר יוסף ניסן: אין קשר, אין קשר בין הדברים.

מר יעקב דהן: לנושא יוסי של מה שהוא טען, אני אשמח לקבל מצלמות, יש לנו מצלמות ביישוב, ובואו נראה סרטונים. נריץ ונגיד איזה ימים כן היה ואיזה ימים לא היו. יש בסוף, יש אנשים שכן נכחו. יש פה עובדים שגם קיבלו על זה שכר, יש פה עובדים שהיו את התלונות העלינו את זה גם בפניך בזמן אמת. זה היה עם שמשייה אין שמשייה, כן נכנסו לבודקה, לא נכנס, אי אפשר לומר שלא היה.

מר יוסף ניסן: אם מתי יודע והיה וראה...

מר יעקב דהן: הוא אומר ש-11 ימים לא היו-

מר יוסף ניסן:

אני גם דיברתי אתכם, היו ימים שלמים שלא היו מאבטחים.

פרופ' מתי ליפשיץ:

התשובה היא כן, לא היו בכל מהלך המלחמה מאבטחים כמו שצריך 24/7, בתקופה שמסביב היו פרעות.

מר יעקב דהן:

אז תראה עובדתית-

פרופ' מתי ליפשיץ:

אתה גר ביישוב, אתה יודע מה הלך מסביב.

מר יעקב דהן:

אני יודע, אנחנו חיים את הגזרה הזו... זה לא סתם שלא היה פה, יש לנו פה הרבה... זה דברים שעוד פעם אתם לא יודעים לקחת בחשבון. מעבר לכל זה אני יכול לבוא לומר, כמו שיוסי יודע אנחנו הצבנו מצלמות פה מסביב, כמעט בהיקף מלא של כל היישוב. זה עולה לנו לא מעט כסף, על מנת למנוע את כל הדברים האלו, ובאמת לשקלל ולא לתת עלויות נוספות, וכל זה בתרומה כתושב. אז באמת, נכון שהיה פה חוב. אבל להבים חשובה לנו באופן אישי, ואנחנו עשינו את המאמצים. כמוכן שמאבטחים אי אפשר לדרוש מהם לעשות משהו שהוא לא חוקי. יכול להיות שאתה לא רואה את המאבטח שתשאל, אבל מאבטח היה.

גב' רונית ד. עייאש: בוא נשאל אחרת-

מר יעקב דהן:

תבדקו במצלמות. זה באמת חשוב לי באופן אישי.

פרופ' מתי ליפשיץ:

אתה רוצה שאני אלך מחר לבדיקת עיניים?

מר יעקב דהן:

לא, ... בדיקת מצלמות.

פרופ' מתי ליפשיץ:

חבר'ה בשביל זה לא צריך משקפיים לראות אם מישהו נמצא-

מר יעקב דהן:

אבל כן צריך לעשות...

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: אני מצטער עדי, ... אני גם לא רוצה להישאר -

גב' עדי זנד:

אוקיי ב-17 לחודש יש פה תיעוד בזה, ב-17 לחודש בשעה 11:00 בבוקר, זה יום ראשון, מתי ליפשיץ כותב בקבוצה שלנו, השעה 11:00 בבוקר אין מאבטחים בשעה. אתמול החל משעה 19:00, סליחה אני אצטט בדיוק שאף אחד לא יגיד שאני אומרת משהו שהוא לא נכון, לא היה, לא היו מאבטחים. אני תכף יכולה לתת לכם את הציטוט המדויק. פשוט דילגתי עוד יותר אחורה, כי לא זכרתי מתי זה התחיל. ב-17 לחודש, "בשעה זו רכבים נכנסים ליישוב ללא כל ביקורת ובאופן חופשי. זה בניגוד להודעה מאתמול שהחל משעה 19:00 תהיה שמירה 24/7". 17.5.21. סליחה 16.5.21.

מר יעקב דהן: ערב חג שבועות.

גב' עדי זנד: יכול להיות.

מר יעקב דהן: אני פה מול זה.

גב' עדי זנד: דרך אגב יש גם איפה שהוא שאני כתבתי בשעת ערב, ב-22:00 -

גב' רונית ד. עייאש: זה רק דוגמא שהיא מצאה, אבל ככה היה כל הזמן.

גב' עדי זנד: נכנסתי ב-22:00 בלילה, ורשמתי אין שמירה.

מר שלומי שטרית: אני לא מבין מה אתם עוד פעם באים לריב עם הש"ג? אין קב"ט 6 חודשים שישגיח עלינו -

פרופ' מתי ליפשיץ: זה לא קשור, זה לא קשור לקב"ט.

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: זה כן קשור.

מר יעקב דהן: מצטער שאני מראה אותם חשופים, אבל אלה תמונות שקיבלנו...

(מדברים יחד)

מר יעקב דהן: תבדקו מה שאני אומר.

גב' רונית ד. עייאש: זה פשוט-

מר יעקב דהן: תבדקי את ה-17 לחודש, תבדקי.

גב' רונית ד. עייאש: ...

מר יעקב דהן: נכון, עוד הפעם יכול להיות שהוא עבר ואותו מאבטח נכח בתוך הבודקה. תבדקו את מה שאני אומר. אני אומר לכם שב-17 לחודש היה פה צוות של מאבטחים, שאנחנו לקחנו מקבלן, כי אף מאבטח שלנו לא רצה לעבוד.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה חמור כפליים.

מר יעקב דהן: כפליים? למה כי הוא צריך לעבור על החוק? אני שואל אותו.

מר דין: מתי מה את המצפה מהמאבטח בכניסה ללהבים?

גב' עדי זנד: שיגיד לי שלום, לאיזה רחוב את נוסעת.

מר יעקב דהן: ...

גב' עדי זנד: למה?

מר יעקב דהן: אסור. תשאלי את המשטרה, לא אותנו.

דובר:

אני אתן לך סיטואציה, אני נכנס ליישוב, מי אתה? לא מעניין אותך. למי אתה נכנס? לא מעניין אותך. מה תעשה?

מר יעקב דהן:

מה אנחנו יכולים לעשות?

גב' עדי זנד:

החלטת מועצה. שיגיש תלונה נגדנו.

מר יעקב דהן:

אז יגישו נגדנו תלונה, הגישו. עשיתי את זה.

גב' עדי זנד:

אתה קיבלת הנחיה.

מר יעקב דהן:

בהנחיה התנערו כשהתקשרו, ליד השוטר אז התנערו מאיתנו. אז אני מנהל תלונה. דרך אגב-

גב' עדי זנד:

אנחנו היינו מתואמים מול המשטרה.

מר יעקב דהן:

אין משטרה. בואו אנחנו קצת מבינים מה אנחנו עושים, בגלל זה אני בא ואומר, גם שוטר גם מפקד התחנה לא יכול להנחות אחרת, זה לא אתר מונחה. אתר מונחה יש לו סמכויות, צריך להוציא להם תעודת סמכויות לכל מאבטח, כדי שהוא יעשה את מה שאנחנו רוצים. אני אומר לכם שאני מבקש באופן אישי מהמאבטחים לעשות דברים שאסור. עוד הפעם לי אכפת מהישוב. אני רוצה, אנחנו מתמודדים פה עם דברים שאתם לא יודעים. אבל יש לנו את זה בסרטונים, ויש פה בעובדות, אני אגע בנושא שאמרתם דה-מרקר התגאיתם. אנחנו היום הרבה יותר מ-1,400 עובדים, ואנחנו היום עובדים בעוד קצת רשויות, מה שקורה בלהבים אולי אתם לא מבינים. נכון שיש היום בתקופה האחרונה גל של פריצות. אבל אתם כל כך מתעסקים אחד בשני, שאני מצטער שאני אומר את זה בצורה עכשוויה מהנעליים של התושב, אבל, שלומי יש לך הרבה קשרים, יש לך המון קשרים. היישוב הזה לא יודע להאכיל את עצמו בארנונות. תביאו תקציב ותקבלו כלים. אני היום-

גב' עדי זנד: מי שצריך להביא את התקציב זה זה.

גב' רונית ד. עייאש: זה ראש מועצה.

מר יעקב דהן: אבל תקשיבו-

גב' רונית ד. עייאש: יש ראש מועצה...

מר יעקב דהן: נכון. אני מסכים איתך רונית.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני ממש מבקש, היות ואני העליתי את הנושא, אני לא חושב שפה צריך להגיד ראש מועצה מביא-

מר יעקב דהן: תקשיבי אבל אני ואת תושבים.

פרופ' מתי ליפשיץ: יעקב תרשה לי רגע להגיד משהו, אני לא חושב שזה קשור אם ראש מועצה מביא תקציב או לא מביא תקציב, ואל תלכו מהסיפור הזה-

מר יעקב דהן: אף אחד לא הולך...

פרופ' מתי ליפשיץ: לכל מיני דברים שאתם רוצים להגיע אליהם-

מר יעקב דהן: הסברנו לך בדיוק-

פרופ' מתי ליפשיץ: אני מדבר בצורה טהורה, מה קרה ב-11 ימי מלחמה שהיינו צריכים מאבטחים, וחברה שעובדת איתנו לא סיפקה את זה.

מר דין: מתי אני מוכן בשביל הספורט, תפתח את המצלמות יום יום, לפתוח מתי יש מיגונית, בואו נעשה את זה בשביל הספורט.

פרופ' מתי ליפשיץ: יש קב"ט אין קב"ט, זה לא קשור.

גב' עדי זנד: זה לא ספורט.

מר דין: בשביל העניין של האמת.

מר יעקב דהן: בואו, יש פה עובדות, הוא טוען שהוא לא ראה, יכול להיות שהוא לא ראה. אני לא אומר חלילה שהוא גם בא מתוך אינטרס. יכול להיות שהוא לא ראה, חד משמעית. אבל זה שהיה-

פרופ' מתי ליפשיץ: אני יודע, ותורת המשקפיים-

(מדברים יחד)

גב' עדי זנד: אני אגיד לך משהו כאנשי מקצוע, מתי בא מתחום הבריאות, אני באה מתחום החינוך, אתה בא מתחום הביטחון-

מר יוסף ניסן: חברים, יש למישהו עוד משהו להוסיף?

גב' רונית ד. עייאש: בטח, בטח. מתי ברשותך-

גב' עדי זנד: רק שנייה רונית, שנייה.

גב' רונית ד. עייאש: סליחה, סליחה.

גב' עדי זנד: כל אחד מאיתנו בא מתחום אחר, מה לעשות שאנחנו נמדדים לא בימים שהכול שקט, אנחנו נמדדים במצבי חירום.

מר יעקב דהן: נכון מאוד.

גב' עדי זנד: זה המקצועיות שלנו בכלל.

מר יעקב דהן: נכון. אני התרעתי-

שמתי רוצה -

גב' עדי זנד:

אני מסכים עם מה שאת אומרת, אני התרעתי חודשים, כמה חודשים לפני כן, מה עושים במצב חירום. לכם אני אומר, גם כשחלילה קורה משהו, צריך להיות משהו כתוב, ולפעול בנוהל חירום, מחסני חירום.

מר יעקב דהן:

גב' רונית ד. עייאש: אין נוהלי חירום, אני גם אמרתי את זה.

למה אתה אומר את זה?

מר יוסף ניסן:

לא, לא, זה לא משהו -

מר יעקב דהן:

למה אתה אומר את זה?

מר יוסף ניסן:

אנחנו עובדים פה שנתיים, לפני שגם יוסי עבד. אבל חברים בואו אני אומר לכם, זה לא מהיום, זה לא נולד היום.

מר יעקב דהן:

(מדברים יחד)

אני באמת אומר את זה, כי בסך הכול, יעקב תרשה לי לשאול אותך שאלה. הרי גם יכולת לבוא ולהגיד: רגע, אנחנו ישבנו, למדנו לקחים, נניח שמתי לא צודק. אבל אתם גם לא צודקים. במקום שתבוא בצורה בוגרת, תבוא ותגיד אנחנו ראינו את הסיטואציה, למדנו לקחים, ונדע איך לעשות תכנית לפעם הבאה. אם ביום חמישי הקרוב האם אתם עשיתם תכנית למשל, שלא תחזור על עצמה מה שהיה, ביום חמישי הקרוב יהיה מסע הדגלים בירושלים ונניח שיאשרו את שער שכם. אתם ערוכים שלא יקרה שום מצב, ועוד פעם יהיו התפרעויות וכו'. מה שאני הייתי מצפה מכם ללמוד, וזה מה שאנחנו עושים ביום יום. לומדים איפה ש-

פרופ' מתי ליפשיץ:

מפיקים את הלקחים.

מר יוסף ניסן:

פרופ' מתי ליפשיץ: נהגנו נכון ואיפה שנהגנו לא נכון, ועושים איזה שהיא תכנית לקראת הפעם הבאה שיכולה או עלולה להיות.

מר יעקב דהן: מתי אני מסכים איתך.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה מה שהייתי מצפה מכם, ולא להגיד אנחנו צודקים אנחנו צודקים אנחנו צודקים.

מר יעקב דהן: לא, לא, תראה אתה אמרת לא, שאני יודע שהיה. אבל אני לא בא לדבר על זה. מה שאתה אומר בעצם, עם כל הכבוד, אנחנו בעצם מקבלים הנחיות, בדרך כלל זה מקב"ט או ממי שאחראי מטעם המועצה לצורך העניין. אנחנו נדרשים להעמיד, להציב לעשות במה שצריך. לכל דבר יש את ההגדרה שלו. במכרז אני אומר לך שאנחנו ב-110% עושים. יש מעבר למכרז כמו שאתה טוען לבוא עם המקצועיות ולעשות-

פרופ' מתי ליפשיץ: תראה, כדי לסכם באופן חיובי וזאת המטרה שלי את הפגישה הזו, זאת המטרה שלי. יהיה נכון שאתם תארגנו את עצמכם לאירוע דומה כזה שיכול להיות ביום חמישי הקרוב, או יכול להיות בשבוע הבא. כל מה שאתם צריכים לעשות זה להתכנס, לראות מה קרה מה לא קרה, מה שמעתם מאיתנו מה לא שמעתם מאיתנו, ואתם תכינו תכנית. אני לא צריך להגיד לכם, אבל אני סומך עליכם, אתם תכינו תכנית איך להתנהל בפעם הבאה כשמלחמה כזו חוזרת או אירוע כזה חוזר, זה מה שאני מצפה מכם.

מר יעקב דהן: אז מתי קודם כל אנחנו עשינו, יש דברים שכן עשינו, מול מי שהתנהלנו לצורך העניין, בסדר? אם זה ירון שלא נמצא פה. יש דברים שכן נעשו באופן שוטף, והתרענו, ואמרנו ועשינו. יש דברים שבאופן שוטף כן נעשו. אז בגלל שאתה לא פשוט מודע אליהם, אז אני אומר לך אתה צודק, אבל גם מצד שני אני אומר לך, שאנחנו אין לנו גם את הזכות לבוא לעשות מה שאתה אומר. אני יכול לבוא להגיד שמע אני צריך מאבטח פה ופה, ואני אביא לך תכנית

אבטחה מתוך אינטרס שלי, להציב לך מאבטחים כמה שצריך תחתום, אני מוכר שעות וזה אינטרס שלי. אני עכשיו מדבר איתך היישוב הזה חשוב לי, לא סתם סיפקנו שירות שלא קיבלנו כסף, ולא חשבתי על זה אפילו לרגע לעצור את השירות. אני תורם פה 120,000 ₪ כל חודש ממה שאני מציב פה בצורה היקפית. אני יכול לקחת אתכם לסיור, להראות לכם גם מצלמות מה קורה, תן לי רק לסיים את זה-

פרופ' מתי ליפשיץ: בוא נסגור את הנושא-

מר יעקב דהן:

רק רגע תן לי בבקשה ממך לסיים את זה, מה שקורה ביישוב, כי אנשים חושבים שמאג גרועים, אני רואה את ההתכתבויות שלכם, ככה מציגים אותנו, אבל יש פה מידי יום ניסיונות של כניסה, מידי יום שאנחנו חודרים. האירוע האחרון בשרונית, שהסיירת אומנם לא חדרה איתם למגע, הגנבים ברחו. יש פה דברים שנעשים, שבמשך כל השנים האחרונות, אני תושב פה מעל 20 שנים לא היו. יש פה דברים שאנחנו עושים פעולות מנע שלא קורות, אני מבין את החשש, אני מוקיר אותו, גם אני מגדל פה ילדים, גם אני רוצה להרגיש שכולנו, אתה יודע יש לנו את תחושת הביטחון שלנו. אני אומר לך שיישוב להבים באופן יוצא מן הכלל מכלל היישובים. יש אנשים שאמרו תקופת הקורונה שקט, תבדקו יש נתונים ממשטרת ישראל, מה קרה ביישובים מסביב. הנושא של המלחמה, יש פה פער בין, נכון שנתקלנו בלי קב"ט, אבל יש גם דרישות שהיו לא חוקיות, ואנחנו ניסינו להכיל אותם ולעגל פינות עד כמה שאפשר. ושוב אני מבקש ממך באמת בבקשה אישית, תבדקו את המצלמות, יכול להיות שאני טועה, אבל תבדוק.

פרופ' מתי ליפשיץ: לבקש זה רק דבר אחד, אני לא רוצה פה לצאת מי מנצח, כי הרי אולי-

מר יעקב דהן: אין פה מנצחים. האינטרס הוא משותף.

פרופ' מתי ליפשיץ: רגע יעקב-

מר יעקב דהן: זה מה שאני בא ואומר.

פרופ' מתי ליפשיץ: אולי שנינו באותו צד של המתרס.

מר יעקב דהן: חד משמעית.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא רק כתושבי המקום, אלא מהאינטרס שיש לנו. מה שאני מבקש, אני רואה את הדברים אחרת, אתה רואה את הדברים אחרת. אני מאמין במה שאני רואה, אתה מאמין במה שאתה רואה. מה שאני רוצה שאתם תתארגנו לקראת הבאות. זאת אומרת שיהיה פתרון יותר נכון למה שהיה במלחמה של ה-11-

מר יעקב דהן: להציב תכנית חירום?

פרופ' מתי ליפשיץ: שאתם מחר תדעו-

מר יעקב דהן: אין שום בעיה.

פרופ' מתי ליפשיץ: מה אנחנו עושים, שלא נצטרך עוד פעם להעביר בינינו ווצאפים.

מר יעקב דהן: תראה, אין שום בעיה, להציב תכנית חירום אני מוכן לקחת את זה על עצמי. לך אני אומר היא צריכה להיות מאושרת-

פרופ' מתי ליפשיץ: זה לא הסמכות שלו.

(מדברים יחד)

מר יעקב דהן: לא, זה יבוא לאישורכם.

מר שמואל לביא: זה לא בסמכות שלהם.

פרופ' מתי ליפשיץ: מה לשים מאבטחים?

מר יוסף ניסן: להתארגן על מאבטחים.

מר שמואל לביא: תכנית ביטחון, איפה להעמיד שומרים. זה קב"ט מועצה. זה לא התפקיד שלו.

פרופ' מתי ליפשיץ: תענה לי המבקר אתה בעד מאבטחים נגד מאבטחים. לא, לא, קודם תיתן לי את הדעה שלך.

מר שמואל לביא: מתי עזוב, אני לא שם, אבל כשאתה בא ואומר אני מצפה מחברת אבטחה-

מר יוסף ניסן: לתת מענה, לא תכנית ולא זה. הוא מדבר על מענה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא רוצה תכנית לקבל, לא, לא הבנת אותי.

(מדברים יחד)

מר שמואל לביא: אם אתה מתכוון שחברת האבטחה עכשיו תכין תכנית אבטחה לחירום, זה לא מתפקידה.

מר יוסף ניסן: זה לא קשור, הוא לא ביקש את זה.

מר שמואל לביא: זה לא מתפקידה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא רוצה לקבל ממנה מפות, ואני לא רוצה לקבל ממנה תצ"אות, ואני לא רוצה את הדברים האלה. אני רוצה-

מר יוסף ניסן: הוא רוצה שומרים, הוא רוצה שומרים בזמן חירום.

מר שמואל לביא: רגע שנייה מתי, שומרים אתה עכשיו לצורך העניין הקב"ט, תוציא לו הנחיה שבשעת חירום אתה רוצה 10 מאבטחים, והוא צריך להכין לך אותם. אתה מבין?

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: אני מצפה מהחבריה האלה שיהיו ערוכים ומוכנים לקראת הבאות. והבאות יכול להיות מה שהיה קודם, זה הכול. אם אתם מקבלים את זה, בסדר. אם אתם לא מקבלים את זה, אז אני לא יודע.

מר יעקב דהן: אנחנו ערוכים לזה, כמובן כל עוד זה על פי דרישת חוק, כי אנחנו אסור לנו-

מר יוסף ניסן: רק על פי חוק, רק לפי חוק. כן יזהר? בקצרה רק.

מר יזהר: אני מפנה את דבריי בעיקר אליך, באים מותחים עליכם ביקורת, במקום להגיד תנו לי את הנתונים ואני אבדוק, ואחזור אליכם עם התשובות בישיבה הבאה. אתה אומר: אני צדיק, אני צדיק, אני צדיק. אתה מתגונן בצורה תוקפנית. אנחנו 16 דקות דנים, לא אני סליחה, אני לא חבר מועצה. הוויכוח פה נמשך 16 דקות, שאפשר היה לגמור אותו ב-2 דקות. פעם הבאה מותחים עליך ביקורת, שים לב אני מבוגר ממך. תגיד לי בדיוק מה הטענות, אני אבדוק, ואני אתן לך תשובות. או שאתה צודק, או שאתה צודק בחלק מהדברים, או שאתה בכלל לא צודק. 16 דקות.

מר יוסף ניסן: טוב. חברים תודה-

גב' רונית ד. עייאש: סליחה, לא, אבל ברשותכם. זה לא הנושא. מתי הציג את עניין הביטחון בחירום. הייתה מלחמה הסתיימה, עכשיו אנחנו ביום יום. מה המצב של להבים מבחינת הביטחון האישי-

מר יוסף ניסן: אז בואו רק שנייה אני אתן את הנתונים.

מר שלומי שטרית: יש נוהלי ביטחון היום? היום יש נוהלי ביטחון?

דובר: ... צריכים לשאול את עצמכם.

גב' רונית ד. עייאש: רגע, רגע, רגע-

מר יעקב דהן: לא, אנחנו עובדים על פי הנחיות שקיבלנו.

גב' רונית ד. עייאש: סליחה אני באמצע משפט. מה שאני אומרת זה לא יכול להיות, אני רוצה לדעת איך ההתנהלות שלכם בזה שאין לנו קב"ט. כמה זה מקשה? מה זה אומר? מה הפעילות שנדרשת לכסות על זה שאין קב"ט. מה קורה עם המצלמות שאתם מציגים בצורה כזאת או אחרת, איזה כלים? תן לי משהו להרגיש שלהבים מוגנת. כי התחושה היום שלהבים פרוצה, ובסוף באים ל-2 ראשי חץ אליו ואליכם, סה טו, זה המצב. הורים לא משחררים יותר ילדים לבד. שרונית מרגישה שהם בכלל בחלל חיצון מרוב פחד, כאילו שם באמת הם מרגישים בודדים על הגלובוס הזה. ויש פה 2 ראשי חץ. אם הוא לא מגיב, תגיבו. תגידו מה נדרש כדי להחזיר את הביטחון ליישוב הזה. חירום הסתיים, תעשו את החושבים הלאה. היום יום-

מר יוסף ניסן: רונית, רונית-

גב' רונית ד. עייאש: היום יום שלנו-

מר יוסף ניסן: רונית תפסיקי עם הדרמה הזאתי, כאילו לעשות עכשיו איזה שהוא-

גב' רונית ד. עייאש: זה דרמה, אני למדתי משחק-

מר יוסף ניסן: לפרוטוקול כן.

גב' רונית ד. עייאש: ובא לי לעשות דרמה, בסדר יוסי? ככה אתה רואה את זה? במקום לקחת ולמנף ולשמור על הביטחון של היישוב-

מר יוסף ניסן: לא, לא, עזבי, זה הכול דמגוגיה.

גב' רונית ד. עייאש: דרמה.

מר שלומי שטרית: זה שאין קב"ט 6 חודשים, זאת שערורייה יוסי, זאת שערורייה. 6 חודשים אין קב"ט.

גב' רונית ד. עייאש: מצוין, אבל אנחנו אמרנו, הוא או הוא, מישהו צריך לתת לנו ביטחון.

מר שלומי שטרית: אני כל יום נותן, אנחנו מחפשים את השינויים האלה.

גב' רונית ד. עייאש: מישהו צריך לתת.

פרופ' עפר לוי: יוסי אפשר רשות דיבור?

מר יוסף ניסן: כן עפר.

פרופ' עפר לוי: כדי שייצא משהו קונסטרוקטיבי שוב עכשיו אנחנו כולנו הופתענו שעת חירום, צריך מעכשיו לעכשיו לארגן עוד שומרים. האם אפשר להגיע להבנה גם שבשעת חירום נוספים X מאבטחים, וכמובן המועצה גם דואגת לשלם את זה? שיהיה ברור מראש, זה לא שצריך להתעורר ו-

מר שמואל לביא: אתה יודע, אני עשיתי ביקורת על נושא האבטחה. דני ז"ל יש לו תיקים מסודרים.

מר יוסף ניסן: נכון.

מר שמואל לביא: ואתה שאתה אומר... עליה אבטחה, יש.

מר יעקב דהן: מי אמר שאין?

(מדברים יחד)

מר שמואל לביא: גם בחירום יש. זה משהו אחר, זה משהו אחר. אבל יש, יש.

מר יוסף ניסן: יש, יש.

פרופ' עפר לוי: ... השאלה אם זה משהו שיכול להיות מוסכם וברור, שלא צריך להזכיר ברגע האחרון-

מר יעקב דהן: חד משמעית אפשר להיכנס לנוהל חירום ברגע שאומרים לנו כנסו לנוהל חירום.

פרופ' עפר לוי: בלי קשר לנוהל, זמן חירום עוד 2 מאבטחים פי 2, מה שמחליטים, והמועצה דואגת כמובן לשפות על זה. זה אפשר להגיע להבנה-

מר יעקב דהן: חד משמעי, מה שתדרשו זה מה שיהיה. דבר אחד אני רק מחדד-

גב' רונית ד. עייאש: אני רוצה תשובה.

מר יעקב דהן: אין בעיה. דבר אחד רק חשוב לי לחדד, ששוב פעם תבדקו את מה שאני אומר גם מול המשטרה, אין סמכות למאבטח לעמוד בשער ולעכב אנשים. יכולים לתבוע אותו אישית, לתבוע אותנו ולתבוע את המועצה. אנחנו לא רוצים להיות בזה, אנחנו כרגע מנהלים הליך כזה. אני לא רוצה להיות עוד פעם, בשביל זה עוד הפעם באתי-

פרופ' עפר לוי: בפירוש זה לא נותן מענה וביטחון ב-100%, יש בזה גם אפקט הרתעה מסוים, ויותר מזה את האפקט של התחושה של התושבים שמרגישים שמישהו שומר עליהם.

מר יעקב דהן: בעיקר, נכון אני מסכים עם זה. אני מסכים עם זה, יש דברים, יש פתרונות יותר יעילים, שגם יתנו פתרון הרתעתי, ועובדה התוצאות בשורה תחתונה. לקחנו לעצמנו באותה תקופה גם

כשדני ז"ל היה את נושא הפריצות, וזו עובדה שהירידה, נכון שטענו שסוללה וכו', שהירידה של 40% הייתה. אחר כך שינו לנו קצת את הנהלים. רצו להתייעל, אף אחד לא בא להרע, בגלל זה אני אומר, בסוף אנחנו כולנו פה תושבים, וזה יתרון. לא צריכים לקחת את זה למקום אחר. ניסו לייעל, לא עשו טוב. אני גם תמיד התרעתי.

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא, תיתן פרטים, אנחנו רוצים להבין מה זה ניסו לייעל, תדבר איתנו. הוא לא מציג את ה-, יוסי לא נותן לנו-

מר יוסף ניסן: הוא לא מציג, הוא לא מציג.

גב' רונית ד. עייאש: הוא לא מציג.

מר יוסף ניסן: אז תשאל אותי אני אציג. תשאל אותי אני אציג. שאלת אותי פעם? את שאלת אותי פעם?

גב' רונית ד. עייאש: הנה ביקשנו הפעם. כי אתה אמרת שתביא את הביטחון-

מר יוסף ניסן: בסדר, אבל אני יכול לענות לך, איפה הבעיה? מה זה הוא לא מציג? לא הבנתי את הביטוי הזה.

גב' רונית ד. עייאש: אתה לא מציג את נושא הביטחון.

מר יוסף ניסן: הביטוי הזה לא מובן לי.

גב' רונית ד. עייאש: אתה לא מציג את נושא הביטחון.

מר יוסף ניסן: את שאלת פעם שאלה על הביטחון ולא קיבלת תשובה?

גב' רונית ד. עייאש: 100 פעם, ברור.

מר יוסף ניסן: 100 פעם, טוב.

גב' רונית ד. עייאש: ברור.

מר יוסף ניסן: אז אם ככה-

גב' רונית ד. עייאש: בבקשה, אני אשמח לקבל תשובה. אתה רוצה לתת את התשובה, אז אני אפנה אליך את השאלה, בבקשה יוסי. מה מצב הביטחון אחרי שהתפארת ש-40% ירד? כמה עלה מאז ש-40% ירד?

מר יוסף ניסן: שאלה טובה.

גב' רונית ד. עייאש: מעולה.

מר יוסף ניסן: יש לי פה את הנתונים של השנה לעומת תקופה מקבילה אשתקד, בסדר?

גב' רונית ד. עייאש: בטח.

מר יוסף ניסן: ב-2020 גניבת רכב, הפריצה לרכב סליחה, הייתה 15 אירועים. ב-2021 – 9. יש פה ירידה.

גב' רונית ד. עייאש: מאיזו תקופה לאיזו תקופה סליחה?

מר יוסף ניסן: מ-1.6.2020 עד 1.6.2021, בסדר? זו גניבה מרכב, בסדר? גניבה מרכב ב-2020 – 15 אירועים, וב-2021 – 9. לדירה ב-2020 היו 25 אירועים, השנה 11. לעסק בשנת 2020 היה 1, ב-2021 יש 0. מה שיש לנו בעיה גדולה זה השבל"ר, זה גניבות הרכב, חלק הצליחו חלק לא, אבל בכל מקרה שהניעו רכב וזזו איתו, זה מבחינתנו שבל"ר. בשנה שעברה היו 9 אירועים כאלה, השנה 28. זו העלייה הגדולה שלנו. בסופו של דבר יש עדיין ירידה של אירוע אחד, שהוא לא משמעותי, אבל יש אירוע אחד פחות משנה שעברה. כששנה שעברה ירדנו ב-40% כאמור. מה שעשינו זה שהגדלנו את השומרים בשעה 18:00 בערב בשערים, כולל תגבור של שומר שגם

נמצא בשער המזרחי יותר, עוד אחד בשער שעולה מהמנהרה ועוד אחד בכניסה המערבית, זה משעה 18:00. ויש עוד שומר שמתחיל ב-18:00 בשרונית, שומר ייעודי לשרונית.

מר יעקב דהן: סייר כן.

מר יוסף ניסן: סייר שרונית. בנוסף המצלמות שאנחנו מניידים אותם כל פעם למקום אחר, שמחוברות גם למשטרה אגב. זאת אומרת כל-

גב' רונית ד. עייאש: איפה המצלמות האלה ממוקמות?

מר יוסף ניסן: בהיקף היישוב-

מר יעקב דהן: זה קרונות תקשורת טכנולוגיים שמאחורי היישוב-

מר יוסף ניסן: אגב אני בדקתי אותם, כשהלכתי זה מצפצף ויש התראה, גם השומר הגיע באמצע הלילה. זאת אומרת מי שזז שם אז מגיע באמת למוקד שלהם.

מר יעקב דהן: זה אנליטי, זה עובד בצורה אנליטית, זה עובד, זה עושה את העבודה, אנחנו מידי לילה שולחים את הסייר להיפגש עם אנשים שמנסים לחדור ליישוב. הצבנו שמה מן הסתר סייר מהמגזר, אני רואה בזה ערך מוסף, כי מבינים שהוא שומר פה אל תתקרבו אליו, וזה עושה את העבודה, אנחנו רואים את התופעה. נכון שיש לאחרונה אנחנו מרגישים קצת יותר עלייה, אבל עוד הפעם זה מצב קיצוני של השטח של כל היישובים בדרום, בעיקר בדרום חווים אותם. היישוב של להבים הוא בסך הכול ברמת הביטחון בסדר גמור.

גב' רונית ד. עייאש: הגאווה הייתה, או האמרה אמרה הסוללה עצרה את הגניבות.

מר יעקב דהן: יש לי סרטונים ש-

גב' רונית ד. עייאש: לא, זה היה הדיווח. הסוללה, אני מקשיבה.

מר יוסף ניסן: אגב בהתחלה זה היה נכון-

גב' רונית ד. עייאש: בסדר? זאת אומרת אם אתם אומרים ש-28 רכבים בחצי שנה, יש לנו עוד עכשיו חצי שנה לפנינו-

מר יעקב דהן: יש לנו עוד מה להפיק ולייעל, נכון.

גב' רונית ד. עייאש: וכמו שאנחנו יודעים זה יוני, איך יכול להיות חצי שנה? אנחנו במאי.

מר יעקב דהן: אנחנו באמצע יוני.

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו ב-1.6.

מר יוסף ניסן: אנחנו במאי?

גב' רונית ד. עייאש: אבל סיימת את מאי את הנתונים, אנחנו ב-6.6.21, יוסי איך סגרת שנה?

מר יוסף ניסן: אנחנו במאי אבל אמרת. מה?

גב' רונית ד. עייאש: איך סגרת שנה?

מר יוסף ניסן: אני לא סגרת.

גב' רונית ד. עייאש: איך סגרת חצי שנה יוסי?

מר יוסף ניסן: 1.6 – 1.6 אשתקד.

גב' רונית ד. עייאש: מה זה 1.6?

מר יעקב דהן: תקופה מקבילה.

גב' רונית ד. עייאש: ראשון זה לא 6 חודשים. אמרת חצי שנה.

עו"ד קובי נודלמן: הוא עשה 1.6 אבל.

מר יוסף ניסן: 1.6 מול 1.6 שנה שעברה.

גב' רונית ד. עייאש: אז זה לא חצי שנה.

מר יוסף ניסן: לא חצי שנה.

גב' רונית ד. עייאש: אמרת סיכום.

מר יוסף ניסן: אבל אנחנו ביוני.

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו ביוני נכון, 21.6.6-5 זאת אומרת היית יכול לספור מקסימום עד מאי, זה מה שאני מתכוונת. לא משנה. אז מהבחינה הזאת יש לנו עלייה, והסוללה כאילו לא עושה את האפקטיביות שלה, כי עדיין יש לנו 28 רכבים.

מר יוסף ניסן: אגב 2 רכבים לא הצליחו לגנוב אותם. אגב זה נחשב שבל"ר, לא הצליחו להוציא אותם לאחרונה, בחודש האחרון בגלל הסוללה.

מר יעקב דהן: נכון.

מר יוסף ניסן: בגלל הסוללה.

דובר: ... מהפתח אנשים.

גב' רונית ד. עייאש: אז זו בדיוק השאלה.

מר יעקב דהן: אז אני אסביר, עוד הפעם-

גב' רונית ד. עייאש: אז תסביר.

מר יעקב דהן: גנבים זה מקצוע, זה לא מישהו שעובר על הדרך, הם עושים על כולנו שיעורי בית, הם תופסים אותנו בשגרה ותמיד מנסים להפתיע אותנו. הקרונות האלה בעצם עובדות בצורה אנליטית, זה קרון שעובר בצורה סולארית עם תוכן עם מצלמות 360 אנליטיקה. 500 מטר מהקו שאנחנו מגדירים לו... אותו, כל תנועה של משהו חי אנחנו מקבלים התראה במוקד ומוקפץ סייר, גם המשטרה ערה לנושא הזה. מגיע סייר או שאותו גנב רואה אותו הולך בורח, או שהם מגיעים גם לשיח.

גב' רונית ד. עייאש: מתי הופעלו המערכות האלה?

מר יעקב דהן: כבר המון זמן.

גב' רונית ד. עייאש: המון זמן זה מה חצי שנה?

מר יעקב דהן: יותר.

מר יוסף ניסן: לא, אחת כבר מעל שנתיים והם הוסיפו לאחרונה עוד.

מר יעקב דהן: את האחרונה הוספנו בצורה היקפית ממש-

גב' רונית ד. עייאש: זאת אומרת שהחצי שנה האחרונה שניקח אותה, העלייה זה לא תפס אותנו.

מר יעקב דהן: אז אני אסביר שוב פעם, יש לנו פה ערך מוסף-

מר יוסף ניסן: בחלק הפרמטרים יש לנו ירידה.

גב' רונית ד. עייאש: אני מדברת על הרכבים עכשיו.

מר יוסף ניסן: על הרכבים.

גב' רונית ד. עייאש: כי זה תנועה, זה מזהה תנועה.

מר יעקב דהן: אני אסביר הגנבים-

גב' רונית ד. עייאש: זה גם סוללה וגם תנועה.

מר יעקב דהן: הגנבים נהיו קצת יותר קיצוניים, בסדר? היום הם קצת פחות מחשבנים גם למשטרה גם לאנשים, אני לא מאחל לאף אחד להיתקל עם גנב, כי אם הוא יגיע לצורך מצב שהוא ידרוס אותו, הוא ידרוס אותו, כי זה מה שגרם בצורה הקיצונית של מה שאנחנו מתנהלים, לא רק בלהבים בסדר? לצורך העניין. נכון שסגרו קווים, נהייתה קצת יותר פעילות פה מתרכזים, זה סוג של כנופיות שעובדות פה, אני נפגשתי עם הרבה מאוד אנשים, הרבה מאוד אנשים, שכן טיילו אצלנו ביישוב. הלכנו ופנינו, אני בעצמי התפלאתי, לצערי בלי לפגוע באף אחד שמשפחת טרבין מבלה אצלנו בעיקר, לא ככה. גילינו עוד ועוד משפחות, אנחנו עובדים בשיתוף פעולה עם המשטרה, יש לנו את הקשרים שלנו, את הערך המוסף שלנו, שאנחנו מנסים למדר, את תגנבו במשמרת שלנו. אל תהיו אצלנו. אנחנו נפגשים עם אנשים באופן שוטף, המצלמות, אני יכול לומר אם המצלמות האלה לא היו, אז מה שהיה עכשיו לפחות פי 2. יש את זה בסרטונים מתועדים, תמונות, שגנב נפגש עם הסייר שלנו, הוא פשוט הולך עוזב את העמדה-

דובר: יש תקריות של אלימות.

מר יעקב דהן: תקריות של אלימות חתירה למגע, סיירת שנתקלה... בשבוע האחרון. לא חסר לנו אירועים, אנחנו עובדים, תמיד מפקים גם את הלקחים שלנו כדי להתייעל, לא סתם אנחנו מוסיפים עוד ועוד ומציבים אותם במקומות, כי גם הם לומדים לראות מתי זה מגיב, בשעות הצהריים זה מגיב אז יש כריזה מרחוק שכורזים למערכות ולהרחיק. הם בסוף מבינים מה כן רואים מה לא

רואים.

גב' רונית ד. עייאש: מה צריך לעשות בעיניים שלכם המקצועיות שלכם, שלהבים לקחה את השירותים של העיניים המקצועיות האלה. מה צריך לעשות בשביל להחזיר-

מר יוסף ניסן: עזבי זה לא קשור כרגע, זה לוועדת ביטחון, זה לוועדת ביטחון.

גב' ברוריה אליעז: ... זה 20:21.

מר יוסף ניסן: כן, זה לוועדת ביטחון. ועדת ביטחון תחליט ותקבל החלטות ותפעיל אותו.

מר שלומי שטרית: אבל איפה יש ועדת ביטחון, אין ועדת ביטחון. איזה ועדת ביטחון? מתי התכנסה ועדת ביטחון? אתם באים לש"ג כל הזמן. אני חבר בוועדת ביטחון. מאז... כל ועדת ביטחון התפטרה לפני כשנה, משהו כזה כן, עד עכשיו היה לכם כינוס אחד. מהרגע שאני מוניתי ל-

מר יוסף ניסן: זה לא נכון, זה היו 2.

מר שלומי שטרית: 2, יוסי מה זה 2?

מר יוסף ניסן: אוקיי.

מר שלומי שטרית: מה זה אין קב"ט? מה זה השערורייה הזאת שאין קב"ט, אתה יכול להסביר לי בבקשה, למה אין קב"ט 6 חודשים? תסביר, אני רוצה שתסביר למה אין קב"ט 6 חודשים. אחרי זה אני אבוא אליהם בטענות שכמה שאתה רוצה. למה אין קב"ט 6 חודשים? מה הסיבה?

מר יוסף ניסן: מה זאת אומרת, הסיבה היא-

- מר שלומי שטרית:** למה אין קב"ט?
- מר יוסף ניסן:** הסיבה היא שהיה מכרז -
- מר שלומי שטרית:** אוקיי.
- מר יוסף ניסן:** היה תהליך מכרזי -
- מר שלומי שטרית:** עבר מכרז, לא עבר מכרז, למחרת בבוקר ממניס ממלא מקום, מה הבעיה? מה האדישות הזאת?
- מר יוסף ניסן:** זה מה שאנחנו עושים.
- מר שלומי שטרית:** מה האדישות הזאת יוסי? אנשים פה ילדים בלילה ישנים -
- מר יוסף ניסן:** בסדר.
- מר שלומי שטרית:** ואתם כל חברי המועצה פה יושבים בשקט.
- מר יוסף ניסן:** שלומי טוב.
- מר שלומי שטרית:** 6 חודשים אין קב"ט.
- מר יוסף ניסן:** שלומי בסדר, אין בעיה.
- מר שלומי שטרית:** פוליטיקה.
- מר יוסף ניסן:** כן.
- מר שלומי שטרית:** נכון זה פוליטיקה?
- מר יוסף ניסן:** כן.

מר שלומי שטרית: עד שייקרה משהו נאשים רק אותך.

מר יוסף ניסן: בסדר, שמענו, שמענו. אפשר לשחרר אותם?

מר שלומי שטרית: גמרנו עליהם.

מר יוסף ניסן: שמענו? טוב, תודה.

מר שלומי שטרית: קב"ט אתה לא מסוגל למנות.

מר יוסף ניסן: תודה.

מר יעקב דהן: תודה לכם.

לסעיף 2 - דיווח ראש מועצה כולל עבירות פע"ר.

מר יוסף ניסן: טוב, דיווח ראש מועצה -

מר שלומי שטרית: אנרגיות, קב"ט חייב להיות היום. זו שערורייה זה מחדל שכל חברי המועצה יושבים פה ואין קב"ט 6 חודשים.

מר יוסף ניסן: טוב, בסדר שלומי כשאתה תנהל את המועצה זה יראה אחרת, אני בטוח.

מר שלומי שטרית: אני לא אנהל את המועצה, אבל גם אתה לא תנהל את המועצה, אני אעשה הכול, כי אתה לא ראוי לנהל את המועצה. אם אין קב"ט -

מר יוסף ניסן: שלומי שמענו נו, שמענו.

מר שלומי שטרית: ואתה יושב בשקט, אתה לא ראוי להיות ראש מועצה.

מר יוסף ניסן: שלומי שמענו אותך.

מר שלומי שטרית: 6 חודשים אין קב"ט.

מר יוסף ניסן: שמענו, שמענו. חברים טוב, נעשתה בדיקה לגבי השריפה שהייתה לנו ליד הגן. קודם כל הדיווח שלך הוא לא היה נכון.

מר שלומי שטרית: אני הייתי שם אל תשקר, אני... לשם.

מר יוסף ניסן: הדיווח שלך הוא לא היה נכון.

מר שלומי שטרית: אני הייתי שם מהרגע הראשון.

מר יוסף ניסן: בסדר.

מר שלומי שטרית: אז בוא אני אספר לך מה היה.

מר יוסף ניסן: גם אני הייתי שם.

מר שלומי שטרית: לא, לא.

מר יוסף ניסן: אז גם אני הייתי.

מר שלומי שטרית: לא, אתה לא היית.

מר יוסף ניסן: אני כן הייתי.

מר שלומי שטרית: אתה לא הגעת. אתה לא היית, אתה רוצה אני אראה לכולם פה סרטונים? יש לי פה את הכול מוכן.

מר יוסף ניסן: אל תגייד לי לא הייתי-

מר שלומי שטרית: אני אראה לכולם את הסרטונים.

- מר יוסף ניסן:** כי אני ראיתי את בעלה שם ולא אתה, אז מה אתה?
- מר שלומי שטרית:** איזה בעלה? זה היה בסוף.
- מר יוסף ניסן:** אז בסדר.
- מר שלומי שטרית:** אני הגעתי בהתחלה.
- מר יוסף ניסן:** אז אני הגעתי בסוף.
- מר שלומי שטרית:** בין הראשונים וראיתי אש, והגעתי.
- מר יוסף ניסן:** בסדר אוקיי, כן, ראיתי, ראיתי. אתה רק מחפש, מחפש, לא יכול להיות, באמת לא יכול להיות מצב-
- מר שלומי שטרית:** לא יכול להיות שבגן ילדים-
- מר יוסף ניסן:** שכל דבר-
- מר שלומי שטרית:** כיבוי המים לא עובד. לא יכול להיות.
- מר יוסף ניסן:** שלומי, שלומי, אתה מוכן לשבת?
- מר שלומי שטרית:** מה לעשות?
- מר יוסף ניסן:** אתה מוכן לשבת?
- מר שלומי שטרית:** לא יכול להיות שלא עובד הכיבוי מים.
- מר יוסף ניסן:** בסדר אוקיי.
- מר שלומי שטרית:** לא יכול להיות. מה לעשות?

מר יוסף ניסן: טוב בסדר. אז שנייה תן לי-

מר שלומי שטרית: חלילה היו ילדים שם?

מר יוסף ניסן: לא יכול להיות מצב שכל דבר רע ביישוב עושה לך טוב, לא יכול להיות דבר כזה.

מר שלומי שטרית: חלילה וחס.

מר יוסף ניסן: לא יכול להיות דבר כזה.

מר שלומי שטרית: חלילה וחס.

מר יוסף ניסן: שלומי-

מר שלומי שטרית: חלילה וחס.

מר יוסף ניסן: שלומי לא יכול להיות.

מר שלומי שטרית: חלילה וחס.

מר יוסף ניסן: שמעת מה אני אומר?

פרופ' עפר לוי: ... דברים טובים ...

מר שלומי שטרית: חלילה וחס, חלילה וחס.

פרופ' עפר לוי: כל מה שהוא נכון לא נכון, ב-20 קבוצות...

מר שלומי שטרית: אני ראיתי עשן, הגעתי לשם-

מר יוסף ניסן: שלומי-

מר שלומי שטרית: היו שמה 4 אנשים.

מר יוסף ניסן: אתה לא מאמין לעצמך.

מר שלומי שטרית: ... סגורה.

מר יוסף ניסן: אבל אתה לא מאמין לעצמך שאתה אומר את זה.

מר שלומי שטרית: ... היו.

מר יוסף ניסן: לעצמך אתה לא מאמין.

מר שלומי שטרית: הם לא יכלו לצאת.

מר יוסף ניסן: לעצמך אתה לא מאמין.

מר שלומי שטרית: לעצמי אני לא מאמין?

מר יוסף ניסן: לא, אתה לא מאמין למה שאתה אומר.

מר שלומי שטרית: יוסי, אתה לא ראוי להיות ראש מועצה.

מר יוסף ניסן: בסדר אוקיי. טוב, זה לא אתה מחליט.

מר שלומי שטרית: אתה לא ראוי.

מר יוסף ניסן: זה לא אתה מחליט.

מר שלומי שטרית: אתה לא ראוי יוסי.

מר יוסף ניסן: טוב, בקיצור בדקנו את הנושא הזה של הברז, מסתבר שהייתה סתימה, סתימה שנוצרה כשבאו לפתוח את הברז הייתה סתימה

בברז, ופתחו אותה.

מר שלומי שטרית: מה היה קורה אם היו ילדים שם יוסי?

מר יוסף ניסן: אגב בגן הצמוד כן היה ברז מים שעובד. זאת אומרת-

פרופ' מתי ליפשיץ: כמה זמן מלפני זה נבדקו הברזים האלה?

מר שלומי שטרית: אין כלום.

מר יוסף ניסן: בתחילת כל שנה נבדקים כל הברזים.

גב' עדי זנד: זה פעם אחת בשנה?

מר יוסף ניסן: זה פעם אחת, כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: האם זה מספיק לאור ה-

מר יוסף ניסן: יכול להיות שלא, יכול להיות שלא. מה שעשינו עכשיו גם בדקנו את כל הגנים, ועשינו בדיקה לכל הגנים, והעובדים שלנו יעשו את זה באופן שוטף מעכשיו.

פרופ' מתי ליפשיץ: בדיוק. הרי... כל פעם אתה לומד איך להתנהג הלאה. ואני חושב שפעם בשנה, עובדה לא מספיק.

מר יוסף ניסן: מסכים, מסכים, מסכים, נכון. גם אנחנו עורכים בדיקה עכשיו בכל הגנים, והבדיקות האלה ייעשו כמה פעמים בשנה.

גב' עדי זנד: אפילו את המרזבים בבית אנחנו בודקים יותר פעמים.

מר שלומי שטרית: יוסי, בגלל זה אני נבחרתי לבקר אותך, לשמור על היישוב.

מר יוסף ניסן: לא, אתה נבחרת לעשות-

- מר שלומי שטרית:** בגלל זה נבחרתי.
- מר יוסף ניסן:** אתה נבחרת להשתמש בקשרים שלך לטובת היישוב.
- מר שלומי שטרית:** לא.
- מר יוסף ניסן:** בשביל זה.
- מר שלומי שטרית:** איד, מי יעזור לך, כולם צוחקים עליך במשרדי הממשלה, איד יעזרו לך.
- מר יוסף ניסן:** שיעזרו לך. אמרתי שיעזרו לך.
- מר שלומי שטרית:** הולכים לשם צוחקים עליך במשרד התחבורה...
- מר יוסף ניסן:** אז אני אשם עכשיו שלא עוזרים לנו.
- מר שלומי שטרית:** בוודאי, אז מה?
- מר יוסף ניסן:** בגללי לא עוזרים.
- מר שלומי שטרית:** בוודאי.
- מר יוסף ניסן:** הבנתי טוב. אתה גם עוד פעם מאמין לעצמך?
- מר שלומי שטרית:** בוודאי... בגללך אף אחד לא רוצה...
- מר יוסף ניסן:** אתה מאמין למה שאתה אומר? אתה חושב שאנשים פה אידיוטים?
- מר שלומי שטרית:** רבת עם כולם.

מר יוסף ניסן: אתה חושב-

מר שלומי שטרית: עם כולם רבת. רק עם האנשים פה אתה נחמד, עם העובדים שלך אתה מתעלל בהם, מתעלל.

מר יוסף ניסן: מתעלל?

מר שלומי שטרית: אתה יכול לתבוע אותי על זה, יש לנו הוכחות כבר לזה, יש 4 מכתבים כאלה.

מר יוסף ניסן: טוב.

מר שלומי שטרית: שאתה מתעלל בעובדים יוסי.

מר יוסף ניסן: בסדר מצוין.

מר שלומי שטרית: אנשים פה רואים אותך עם עיניים...

מר יוסף ניסן: בסדר שלומי-

מר שלומי שטרית: אז אל תספר סיפורים.

מר יוסף ניסן: שלומי בסדר.

מר שלומי שטרית: עם הרכבת אתה בריב עם כולם שם, איך הם יאשרו לך.

פרופ' עפר לוי: שלומי באמת תראה סעיף ראשון-

מר יוסף ניסן: שלומי די נו, מספיק.

פרופ' עפר לוי: כל הכבוד. אז אמרת אין קב"ט אין קב"ט, שמעתי 20 פעמים.

מר שלומי שטרית: כן.

- פרופ' עפר לוי:** אמרת פעם אחת, נכתב בפרוטוקול, מספיק. 20 פעמים אותו משפט?
- מר שלומי שטרית:** עפר אני לא...
- פרופ' עפר לוי:** בסדר די, עם כל הכבוד.
- מר שלומי שטרית:** אני לא... לא רוצה כלום מהמועצה, לא רוצה אני סגן-
- פרופ' עפר לוי:** אני...
- מר שלומי שטרית:** לא רוצה כלום. אתה... אני לא-
- פרופ' עפר לוי:** תרחם עלינו שלומי, תרחם.
- מר שלומי שטרית:** אני מבקר, אני שומר, אני שומר על היישוב.
- פרופ' עפר לוי:** אמרת, אתה אומר משפט-
- מר שלומי שטרית:** שומר לשמור על היישוב הזה.
- פרופ' עפר לוי:** פעם אחת, 30 פעם אמרת, צעקת, חזרת, די.
- מר שלומי שטרית:** עפר שתוק, לא דיברתי איתך.
- מר יוסף ניסן:** שלומי די נו, שלומי אתה משתלט עוד פעם על הישיבה?
- מר שלומי שטרית:** נו?
- פרופ' עפר לוי:** הוא צורח שעתיים, אני אומר משפט, שתוק.

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: במקום להגיד לו שזה חמור מאוד...

פרופ' עפר לוי: לא קשור למה-

מר שלומי שטרית: אני הייתי שם 4...

פרופ' עפר לוי: אתה 70 פעם אומר אותה אמירה, די.

מר יוסף ניסן: שלומי די, שלומי די.

פרופ' עפר לוי: ... שמענו, כולם שמעו. כולם שמעו אותך.

(מדברים יחד)

פרופ' עפר לוי: לי לא אכפת מהילדים מה לעשות, רק לך.

מר יוסף ניסן: שלומי, אני מאוד קרוב להפסיק את הישיבה.

מר שלומי שטרית: תפסיק.

מר יוסף ניסן: מאוד קרוב.

מר שלומי שטרית: תפסיק. אתה יכול להפסיק, עכשיו אתה יכול להפסיק זה לא התנגדויות, אין לי בעיה תפסיק מתי שאתה רוצה, אתה מפחיד אותי? אתה לא מפחיד אותי.

פרופ' מתי ליפשיץ: טוב, בואו נמשיך, בואו נמשיך.

פרופ' עפר לוי: נוהל שכל משפט מקסימום 5 פעמים כל משפט.

פרופ' מתי ליפשיץ: בואו נמשיך, יש עוד סעיפים.

מר יוסף ניסן: טוב חברים -

גב' עדי זנד: נראה לי שצריכים פה איזה פסיכולוג בשולחן הזה.

מר יוסף ניסן: ככה, נושא הסיבים האופטיים יש כבר חוזה בדרך לחתימה, ובקרוב נתחיל בביצוע. הגגות הסולאריים לקראת גם כן ביצוע, עברנו כבר את כל השלבים.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אנחנו אמרנו שהגגות הסולאריים עוברים לדיון של ועדת כספים. ומה קרה? אישרנו, עשינו, בישיבה הקודמת -

פרופ' עפר לוי: מרכיב אחד -

גב' רונית ד. עייאש: רגע -

פרופ' עפר לוי: של בניית ההתקנה על הגגון.

גב' רונית ד. עייאש: לא עפר אבל שנייה -

פרופ' עפר לוי: על האזור המקורה -

גב' רונית ד. עייאש: הסכמנו בישיבה -

פרופ' עפר לוי: נכון.

גב' רונית ד. עייאש: לא עפר דקה, הזכרנו בישיבה הקודמת -

פרופ' עפר לוי: שהנושא הזה ייבחן.

גב' רונית ד. עייאש: שכתוב בפרוטוקול -

פרופ' עפר לוי: שהנושא הזה ייבחן.

גב' רונית ד. עייאש: שהנושא הזה של ועדה זו-

פרופ' עפר לוי: של הקירווי.

גב' רונית ד. עייאש: תתכנס ותדון ותציג את זה-

פרופ' עפר לוי: דיברנו על הקירווי.

גב' רונית ד. עייאש: דיברנו שהנושא ידון-

פרופ' עפר לוי: תיבחן הכדאיות הכלכלית.

גב' רונית ד. עייאש: בוועדת כספים.

פרופ' עפר לוי: הקירווי, הקירווי. הכדאיות הכלכלית של הקירווי.

גב' רונית ד. עייאש: אבל לא בביצוע.

פרופ' עפר לוי: של הקירווי, של הקירווי.

גב' רונית ד. עייאש: לא בביצוע.

מר שלומי שטרית: רק על הקירווי או על כל מה שדיברנו.

גב' עדי זנד: בכדאיות.

גב' רונית ד. עייאש: בכדאיות כדי לבחון-

מר יוסף ניסן: אבל של הקירווי, הוא לא חלק מהמכרז הזה.

גב' רונית ד. עייאש: הוא חלק מהמכרז הזה.

מר יוסף ניסן: בסדר, אבל אפשר-

גב' רונית ד. עייאש: אני בוועדת מכרזים.

מר יוסף ניסן: הבנתי, אבל-

גב' רונית ד. עייאש: הוא חלק מהמכרז הזה.

מר יוסף ניסן: בסדר.

גב' רונית ד. עייאש: אז הגזברית, מה היה?

גב' חגית מ. מימון: לא.

גב' רונית ד. עייאש: למה?

גב' חגית מ. מימון: יהיה.

גב' רונית ד. עייאש: לא, למה יהיה? זה בביצוע.

מר שלומי שטרית: הם אומרם שזה מתקדם-

גב' רונית ד. עייאש: אבל זה בביצוע.

מר יוסף ניסן: יקודם, יקודם, גם הדיון הזה יקודם.

גב' רונית ד. עייאש: תקשיב לי מה אתה-

מר יוסף ניסן: יבוצע, יבוצע, בואו נתקדם.

גב' חגית מ. מימון: זה לא שזה עכשיו-

פרופ' עפר לוי: זה מרכיב מסוים שלא יתחילו איתו-

גב' רונית ד. עייאש: עפר, לא נכון.

פרופ' עפר לוי: וזה מה שסוכם.

גב' רונית ד. עייאש: לא נכון.

פרופ' עפר לוי: אבל זה מה שסוכם סליחה.

מר שלומי שטרית: אנחנו ביקשנו שעוד ... תשים לב...

פרופ' עפר לוי: לגבי הקירווי היית איתנו בישיבה? כן. על מה דובר שייבחן בוועדת כספים כדאיות כלכלית? נכון, יש פרוטוקול.

מר יוסף ניסן: בסדר אוקיי, ייבחן. לדעתי אפשר להתקדם-

פרופ' עפר לוי: עד שלא ייבחן בוועדת כספים-

מר יוסף ניסן: לא, אבל אפשר לקדם את שאר המכרז.

פרופ' עפר לוי: כמובן.

מר יוסף ניסן: את שאר המכרז אפשר לקדם.

פרופ' עפר לוי: זה היה הסיכום, זה היה הסיכום יוסי, מופיע בפרוטוקול, היועץ המשפטי מאשר.

גב' עדי זנד: גם מכרז המצלמות עכשיו עומד לפני שימוע, החברה הזו עם השימוע.

מר יוסף ניסן: נכון, נכון.

גב' עדי זנד: בואו, אם אנחנו מדברים עובדות, אז בואו נדבר רק עובדות. מכרז הזה עומד לפני שימוע, לדעתי בשבוע הבא, עפר עובד על לתאם

את כולנו ל-

פרופ' עפר לוי: כנראה בעוד שבועיים.

גב' עדי זנד: בעוד שבועיים. וכל הכבוד לעפר שלא התייאש מלתאם אותנו.

עו"ד קובי נודלמן: אם כבר ועדת מכרזים אני מבקש לצאת ממנה-

גב' חגית מ. מימון: למה לא כיף לך?

עו"ד קובי נודלמן: אני לא מצליח להגיע.

מר יוסף ניסן: אין בעיה, 100%.

גב' עדי זנד: זהו, זה לגבי מכרז המצלמות.

גב' חגית מ. מימון: רגע, רגע-

גב' עדי זנד: ומכרז הגגות הסולאריים. אני פשוט רוצה שחברי המועצה יבינו שיש לנו הרבה-

מר יוסף ניסן: שנייה, שנייה, דקה.

גב' חגית מ. מימון: אני מחליפה את עדנה.

גב' עדי זנד: את צריכה לעבוד על זה חמודה.

גב' חגית מ. מימון: אני לא בקצב. מבקש-

עו"ד קובי נודלמן: ועדת מכרזים.

גב' חגית מ. מימון: מוועדת מכרזים, כן.

גב' עדי זנד: עכשיו להמשיך, בקצב הכתבה?

עו"ד קובי נודלמן: אנחנו נאשר את זה? לא.

עו"ד יגאל ברק: אתה יכול להתפטר חד צדדית אתה לא חייב שיאשרו, אבל אם כבר אפשר לכתוב את זה כהחלטה-

עו"ד קובי נודלמן: חד צדדי.

עו"ד יגאל ברק: כהחלטה.

פרופ' עפר לוי: כן, זה יקל גם בתיאום, כי ברגע שאנחנו מספר זוגי 6, צריך קוורום 4, מאוד מאוד קשה לארגן את כולם. 5 זה מוריד לנו את הדרישה ל-3 ויהיה יותר קל.

גב' עדי זנד: אז אמרנו על המכרז של המצלמות, אחר כך המכרז של הגגות הסולאריים-

גב' חגית מ. מימון: ועדת כספים.

גב' עדי זנד: ועדת כספים.

גב' חגית מ. מימון: רשום.

גב' עדי זנד: המכרז של הסיבים האופטיים, תעזרו לי.

עו"ד קובי נודלמן: מה איתו?

גב' רונית ד. עייאש: הוא מתקדם.

גב' עדי זנד: הוא מתקדם, אוקיי הוא מתקדם. איזה עוד מכרז יש על שולחנו?

פרופ' עפר לוי: יוצא עכשיו של הסעות.

גב' עדי זנד: של הסעות.

פרופ' עפר לוי: לחוגים.

גב' עדי זנד: נכון. בקיצור יש לנו-

גב' רונית ד. עייאש: והפעלת קיץ כן.

גב' עדי זנד: כן.

מר יוסף ניסן: טוב-

גב' עדי זנד: בקיצור לא הכנתי רשימה מסודרת, יש הרבה מכרזים פתוחים.

מר יוסף ניסן: אגב בנושא עובדים, מכרזי עובדים יש נוהל חדש של משרד הפנים, שעדנה צריכה לקרוא אותו ולהבין אותו, היא כרגע לא, אין גם עם מי לדבר במשרד הפנים. אני אבקש מיגאל להכין נוהל לקליטת עובדים, לפי הנוהל החדש.

עו"ד יגאל ברק: כן...

מר יוסף ניסן: שלפיו אנחנו נעבוד.

עו"ד יגאל ברק: ... הוועדה, נוציא גם לגבי זה.

מר יוסף ניסן: כן. אגב צריך למנות 5 נציגי ציבור-

עו"ד קובי נודלמן: לא, זה מגבלה של 5.

מר יוסף ניסן: זה תהליך כן.

(מדברים יחד)

גב' עדי זנד: יופי סוף סוף הפכו להיות מקצועיים.

מר יוסף ניסן: אני רק מעדכן, אני רק מעדכן, כי זה קצת מעכב את התוכנית שלנו.

גב' עדי זנד: זה בעצם עכשיו את כל בעלי התפקידים-

מר שמואל לביא: עכשיו קליטת עובדים זה יהיה סיפור, זה לא-

גב' עדי זנד: זה בעצם עכשיו את כל בעלי התפקידים שמתחלפים בנסיבות כאלה ואחרות, בעצם תצטרכו עכשיו להעביר את כל השלבים.

גב' רונית ד. עייאש: אם אנחנו בענייני כוח אדם, אז במסגרת העדכון שלך, מה עם קב"ט? מה עם נהג-

מר יוסף ניסן: קב"ט להערכתי ימונה ממלא מקום ב-10 ימים הקרובים.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז רגע אני פה במסגרת השאלה של רונית, ובמסגרת הדיווחים שלך. מה קרה לוועדת מכרזים לקב"ט?

גב' עדי זנד: זה לא ועדת מכרזים.

גב' רונית ד. עייאש: ועדת כוח אדם.

גב' עדי זנד: זה כוח אדם.

עו"ד יגאל ברק: ועדת בחינה זה נקרא.

מר יוסף ניסן: ועדת בחינה.

עו"ד קובי נודלמן: לא מצאנו מועמד מתאים.

פרופ' מתי ליפשיץ: מה זה לא קשור לקבל, הוועדה הייתה למה?

מר יוסף ניסן: לקב"ט. זה ועדת בחינה נקרא.

מר שלומי שטרית: זה ועדה אחרת.

פרופ' מתי ליפשיץ: ועדת בחינה. הופיעו כמה 6 חבר'ה?

מר שלומי שטרית: 7.

עו"ד קובי נודלמן: 7, לא, 6.

פרופ' מתי ליפשיץ: ואף אחד מה-6 לא היה מתאים לתפקיד?

עו"ד קובי נודלמן: אף אחד לא הייתה הסכמה מלאה, ואף אחד מהם לא ממש היה. זה היה התפשרות לגמרי ללכת על, היה אחד שהיה נראה לנו טיפה יותר, אבל הוא גר לא ביישוב, רחוק, וזה אירוע שהיה קשה להכיל אותו.

פרופ' מתי ליפשיץ: מה שאני רוצה להגיד שצריך לחתור, צריך בינתיים ודאי שצריך ממלא מקום, ונדרש. אבל ממלא מקום הוא מ"מ כהגדרה.

גב' רונית ד. עייאש: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: ראינו את זה כממלא מקום מפכ"ל המשטרה, וממלא מקום אני לא יודע מה, הוא לעולם לא יעשה את העבודה שלו, אלא אם כן הוא יודע שהוא ייבחר. אבל הוא לעולם לא יעשה את העבודה שלו כמו מינוי קבוע של קב"ט, שזה דגל חייו.

גב' רונית ד. עייאש: נכון.

גב' עדי זנד: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: כמו שהיה עם הקב"ט שלנו ז"ל.

גב' עדי זנד: כן, דני.

גב' רונית ד. עייאש: ומה זה אומר מבחינה-

פרופ' מתי ליפשיץ: ולכן אני אומר שצריך-

עו"ד קובי נודלמן: לצאת למכרז חדש.

מר יוסף ניסן: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: רק רגע, רק לגמור, לכן אני אומר שצריך לחתור מה שיותר
שהמילה מ"מ לא תהיה, ושיהיה מישהו שיהיה ב-full time
יום לילה בתוך נפשו בתוך ליבו. מ"מ אף פעם זה לא בתוך נפשו
ולא בתוך ליבו.

גב' ברוריה אליעז: עדיין לא הוכרז מחדש-

גב' עדי זנד: אין מוכרז, לא בחרו.

גב' ברוריה אליעז: מחדש הוכרז?

מר יוסף ניסן: אין לא.

עו"ד קובי נודלמן: לא.

גב' ברוריה אליעז: למה?

פרופ' מתי ליפשיץ: צריך לחתור לנקודה הזאת.

מר יוסף ניסן: יש כמה מועמדים, אנחנו מריצים למכרז חדש.

גב' ברוריה אליעז: על זה אני מדברת.

מר יוסף ניסן: כן.

(מדברים יחד)

גב' עדי זנד: למה זה לא אותו מכרז מתפרסם פעם שנייה.

עו"ד קובי נודלמן: מה זאת אומרת?

מר יוסף ניסן: ייצא, ייצא אותו אחד מתפרסם עוד פעם.

מר שמואל לביא: צריך לפרסם אותו מחדש.

גב' עדי זנד: ואז הוא יעבור עכשיו את כל הנוהל החדש.

עו"ד יגאל ברק: כן, הוא ייצא לפי הנוהל החדש.

מר שלומי שטרית: למה לא פורסם עד עכשיו? למה לא יצא מכרז?

מר שמואל לביא: יכול להיות שפורסם, אני לא יודע, אי אפשר-

מר שלומי שטרית: למה זה מתעכב יוסי?

מר יוסף ניסן: לא, לא התעכב, אמרתי ש-

מר שלומי שטרית: מה לא התעכב?

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: מה הבעיה אם מוציאים יום למחרת?

גב' רונית ד. עייאש: מי הקנדידט לממלא מקום?

מר יוסף ניסן: מה?

גב' רונית ד. עייאש: מי הקנדידט?

מר יוסף ניסן: יש כמה מועמדים.

גב' רונית ד. עייאש: שמה?

גב' עדי זנד: ועל פי מה מחליטים?

מר יוסף ניסן: לא תושבים. מה?

גב' רונית ד. עייאש: לא תושבים? אוקיי. עוד פעם תתכנס ועדת, איך קראתם לה?

מר יוסף ניסן: ועדת בחינה תתכנס במכרז, ממלא מקום אפשר למנות.

עו"ד יגאל ברק: ממלא מקום לא צריך ועדת בחינה, זה ל-3 חודשים. הוא כן צריך לעמוד בתנאי הסף...

מר יוסף ניסן: אגב היה מועמד אחד שלא עמד בתנאי הסף.

גב' עדי זנד: מתוך אלה שהגישו עכשיו?

עו"ד יגאל ברק: יש עוד אחד שצריך להשלים מסמכים כרגע.

גב' עדי זנד: מה קורה באמת עם מנהלת מחלקת החינוך?

גב' רונית ד. עייאש: מה עם נהג אמבולנס שהתפטר?

עו"ד קובי נודלמן: נסגר.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: יש 14 מועמדים למנהל מחלקת חינוך.

גב' עדי זנד: אוקיי יופי.

מר יוסף ניסן: זה גם כן בתהליך של-

עו"ד קובי נודלמן: בינתיים מאריכים לבתיה.

מר יוסף ניסן: ועדת בחינה. כן, עוד מעט יש נושא.

עו"ד קובי נודלמן: תאשר את זה כבר וזהו.

מר יוסף ניסן: טוב, עוד נושאים ש-

גב' רונית ד. עייאש: למה נהג האמבולנס התפטר?

מר יוסף ניסן: למה?

גב' רונית ד. עייאש: כן.

מר יוסף ניסן: לא יודע, צריך לשאול אותו. התפקיד הזה היה גדול עליו, כי הוא גם תפקד כממלא מקום קב"ט, וזה היה גדול עליו, זהו.

מר שלומי שטרית: אני שותק יוסי, אני לא מדבר.

מר יוסף ניסן: הכי טוב. טוב, אנחנו עוברים לסעיף 4, אנחנו דוחים את הנושא של נושא החטיבה, כי הורים פנו אלינו ורוצים לקבל דיווח.

גב' רונית ד. עייאש: רק רגע, במסגרת הדיווח אנחנו אישרנו לפני חודשיים את מוטי כפקח, אני רוצה לשאול כמה דו"חות הוא נתן בחודשיים האחרונים?

גב' ברוריה אליעז: מי זה?

עו"ד קובי נודלמן: מוטי.

מר יוסף ניסן: דברי על התהליך.

גב' חגית מ. מימון: אני מדבר על התהליך.

גב' רונית ד. עייאש: אז תספרו.

גב' חגית מ. מימון: אז אני מספר. הוא אושר ב-

גב' רונית ד. עייאש: אישרנו לפני חודשיים את מוטי-

מר יוסף ניסן: לא לפני חודשיים, לפני חודש וחצי.

גב' חגית מ. מימון: לפני חודש וחצי, היום אני בדקתי את זה.

גב' רונית ד. עייאש: חודש וחצי, סליחה, סליחה, חודש וחצי נדייק אוקיי.

גב' חגית מ. מימון: יש אפשרות לתת דו"חות בשיטה של מה שנהוגה עדיין בכמה רשויות. זה אומר שיש פנקס נותנים דו"ח, מביאים את הנייר למחלקת גזברות, ומחלקת גזברות דואגת לגבייה. זאת השיטה שהייתה גם בכל מה שקשור לוטרניריה. כל דבר שהיה ממחלקה חיצונית. אני לא רוצה את זה. אני התחלתי תהליך מול חברת מטרופולינט, ואני רוצה לעשות הכול דיגיטלי. היו לנו 3 ישיבות של ועדת היגוי, כולל השבוע. המטרה היא לספק לו מסופון, שהוא ייתן את הדו"ח, באותו רגע הנתונים ייקלטו במערכת הגבייה, ואז מערכת הגבייה תוכל לגבות את הדו"ח.

גב' רונית ד. עייאש: ואת זה אי אפשר היה לעשות לפני שאישרנו אותו? אי אפשר היה לעשות את הניתוח הזה?

גב' חגית מ. מימון: לא. אני אסביר לך למה -

גב' רונית ד. עייאש: למה חודש וחצי -

גב' חגית מ. מימון: את צודקת -

גב' רונית ד. עייאש: עברנו -

גב' חגית מ. מימון: את צודקת, את צודקת -

גב' רונית ד. עייאש: והחלטנו על פיקוח ולא קרה כלום.

גב' חגית מ. מימון: אז אני אסביר בדיוק מה קרה.

גב' רונית ד. עייאש: קודם כל את צודקת, זה כבר מרגיע.

גב' חגית מ. מימון: כל התהליך של מחשוב לקח משהו כמו שנה, בגלל שהיה את הקורונה. רק לפני כמה שבועות אנחנו אישרנו את מטרופולינט כזוכה. כל עוד היא לא זכתה, לא יכולתי להתקדם איתה גם מבחינת תקציב. לא יכולתי לתת לה שום הרשאה תקציבית לפתח לי משהו. בשנייה שהיא זכתה, באותו יום תאמיני לי, הם היו פה בפגישה, מאז היינו איתם ב-3 פגישות. כל המערכות עוברות להיות דיגיטליות -

מר יוסף ניסן: יש להם...

גב' חגית מ. מימון: כולל -

פרופ' מתי ליפשיץ: צפי התחלה מתי?

גב' חגית מ. מימון: אני מאמינה שבשבוע הקרוב אנחנו נוכל להכניס את ה -

גב' רונית ד. עייאש: הדו"ח הראשון נכנס בשבוע הקרוב?

גב' חגית מ. מימון: לא, בשבוע הקרוב אנחנו נוכל לסיים את כל הנושא של המערכת, מאמינה שעוד שבוע יהיה אפשר לתת דו"חות.

גב' רונית ד. עייאש: הדו"חות יהיו בגין פח שעומד בחוץ, גזם שלא יוצא בזמן, מה עוד? מתי תעזור לי אתה היית-

פרופ' מתי ליפשיץ: את צודקת, פחים וגזם זה...

מר יוסף ניסן: אני לא בטוח שיש לנו... לתת על פחים.

פרופ' מתי ליפשיץ: שלומי דיבר, אני לא יודע אם זה סמכות, על אלה שעומדים באדום לבן.

גב' רונית ד. עייאש: לא יודעת בדיוק. פארק שעשועים התנהגות לא הולמת בפארק-

מר יוסף ניסן: השלכת פסולת, כן, השלכת פסולת כל הדברים האלו.

גב' רונית ד. עייאש: כל הדברים האלה. אני מצפה להרבה, כלבים משוטטים, אני מצפה פה למקור הכנסה חדש למועצה.

(מדברים יחד)

גב' רונית ד. עייאש: אתם יודעים שאני צוחקת, אבל באמת זה-

עו"ד יגאל ברק: כלבים זה לא נושא חדש, ולא השתמשנו... בכלבים בשנה שנתיים שלוש האחרונות.

גב' רונית ד. עייאש: אני יודעת.

מר שלומי שטרית: סגרו פה את הכלבייה את יודעת.

גב' רונית ד. עייאש: זה משהו אחר.

עו"ד יגאל ברק: אני אומר עשינו רשימה -

גב' רונית ד. עייאש: איך תזהה עכשיו DNA נו.

עו"ד יגאל ברק: לפי מה שהפקח ביקש, עשינו רשימה של עבירות נפוצות -

גב' רונית ד. עייאש: אז בבקשה תשתפו אותנו, בסדר?

עו"ד יגאל ברק: שנייה, זה יהיה מקצועי, עשיתי לו טבלה עם כל עבירה, גובה שלה, וסעיף העבירה וכו' של עבירות נפוצות. גם בתחום הניקיון וגם בתחום החנייה. זהו, כמובן שהעבירות לא נפוצות במקרה כזה הוא יכול להתייעץ ספציפית ונקבע את ה -

פרופ' עפר לוי: רגע, אז חנייה גם אנחנו יכולים לתת וגם המשטרה?

עו"ד יגאל ברק: חנייה זה לא חדש. חנייה לא התחדש שום דבר, חנייה אפשר לתת -

פרופ' עפר לוי: כי אני יודע שיהודה -

עו"ד יגאל ברק: זה לא חדש.

פרופ' עפר לוי: יהודה נותן דו"חות חנייה, נכון?

גב' רונית ד. עייאש: אוקיי, עוד שאלה -

מר יוסף ניסן: ודאי כן.

גב' רונית ד. עייאש: במסגרת העדכון קובי -

פרופ' עפר לוי: אבל גם לנו יש את הסמכות.

גב' רונית ד. עייאש: עוד שאלה במסגרת העדכון, מה קורה עם החינוך? מה קורה עם

הזה?

עו"ד קובי נודלמן: עם מה?

גב' רונית ד. עייאש: התקיימה שיחה בינך ובין מנהלת בית הספר-

עו"ד קובי נודלמן: הא זה בשלב של השאילתות, קופצים?

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא שאילתות.

עו"ד קובי נודלמן: לא, זה...

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא, השאילתה הזאת זה משהו אחר.

מר יוסף ניסן: רגע, אבל יש-

גב' רונית ד. עייאש: בוא, בוא, אנחנו בעדכון ראש המועצה, חינוך זה עדכון ראש המועצה, בבקשה.

מר יוסף ניסן: אנחנו כבר בנושאים עצמם.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אנחנו חזרנו לעדכון ראש המועצה, שלא דיברת מילה על מה קורה אם יש לנו מנהלת או אין לנו מנהלת, מה נסגר עם משרד החינוך-

עו"ד קובי נודלמן: יש מנהלת, הייתה מנהלת, וזה לא...

גב' רונית ד. עייאש: לא, מה קרה עם משרד החינוך, נפגשת איתה דיברת איתה, דיברת עם הוועד, לא דיברת, מה קורה? תעדכנו.

עו"ד קובי נודלמן: רגע... אני אעדכן-

גב' רונית ד. עייאש: הכי חשוב ביישוב הזה.

עו"ד קובי נודלמן: קודם כל אני דיברתי עם ארגון ההורים, ישבנו בישיבה, הסברנו את הסיטואציה, שמענו קולות לכאן ולכאן, גם שם דרך אגב גם בישיבה של ההורים. הרעיון היה זה שאנחנו לא עושים שום עליהם כמו שאמרתי מלכתחילה למנהלת, זה לא היה אירוע בכלל, מה שביקשנו זה לבחון אותה על שנת עבודה מלאה ולא בשנת קורונה. היה לנו מפגש טוב מאוד עם המפקחת, שמענו אותה, לא הייתה בכלל כוונה לתת לה השנה, זה בכלל בשנה הרביעית, אחרי שהיא מסיימת-

גב' רונית ד. עייאש: שלישית.

עו"ד קובי נודלמן: לא, כשהיא מסיימת את השלישית, ברביעית היא מקבלת את הקביעות. היינו בשיחה הזאת ביחד, אני ויוסי ובתיה שגם הייתה בפגישה הזו. שמענו גם ממנה דברים, וזה בסדר גמור, וגם היא בוחנת וגם היא מבינה שיש צורך של זמן, הגענו להבנות אנחנו ממשיכים לגבות, הכול בסדר. אין פה אירוע-

גב' רונית ד. עייאש: יש גיבוי למנהלת בית הספר?

עו"ד קובי נודלמן: בוודאי.

גב' רונית ד. עייאש: מהבחינה הזאת?

עו"ד קובי נודלמן: בוודאי. אני דרך אגב-

גב' רונית ד. עייאש: אתה נפגשת איתה?

עו"ד קובי נודלמן: חזרתי ואמרתי, לא, קבענו להיפגש. חזרתי ואמרתי את זה גם בישיבה עם ארגון ההורים וגם פה, אין לנו שום כוונה, עד היום גיבינו אותה, נמשיך לגבות אותה, וכמובן שאם יש לנו הערות אנחנו נעשה את זה בסדר מסוים. גם קבענו ביחד עם המפקחת, לשבת עם המנהלת בפורום קבוע, ביחד איתה ועם המנהלת על

בסיס קבוע עם המועצה, כדי לקדם נושאים של המועצה, וכדי לערב אותה בתוך כל האירועים האלה.

מר יוסף ניסן: בנוסף דיברנו איתה על המטרה שלנו להיות בית ספר עם פרס חינוך.

עו"ד קובי נודלמן: נכון, לקדם את העניין.

מר יוסף ניסן: איך אנחנו עושים את זה, והיא נתנה לנו כמה טיפים, יש חוזרי מנכ"ל בעניין.

עו"ד קובי נודלמן: טפל בתוכנית, לקדם את האירועים האלו-

גב' רונית ד. עייאש: זה נשמע לי אופטימי, סבבה. כאילו אני-

עו"ד קובי נודלמן: אנחנו אופטימיים מטבענו, אם אנחנו מחפשים להיות פסימיים זה בסדר.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אנחנו איך אומרים נושא החינוך על ראש באמת.

גב' עדי זנד: שמחתנו.

גב' רונית ד. עייאש: ממש, על ראש-

עו"ד קובי נודלמן: לחלוטין, אני שמח.

לסעיף 5 – דיון בנושא פינוי אשפה

מר יוסף ניסן: אני עובר לנושא הבא, דיון בנושא פינוי אשפה.

מר שלומי שטרית: לא, לא, חטיבה, למה אתה דוחה אותו?

מר יוסף ניסן: אנחנו צריכים לשבת עם ההורים, ואחרי זה נביא את זה לכאן.

מר שלומי שטרית: ואני עכשיו רוצה, רגע רונית, אני רוצה לשאול שאלה. אני רוצה לשאול שאלה את רונית, את מתי, את חברי המועצה.

גב' רונית ד. עייאש: כן.

מר שלומי שטרית: ההורים יותר חשובים מחברי המועצה. אנחנו לא זכאים בכלל לשיחה לדיון אם אנחנו בכלל רוצים חטיבה עליונה פה חטיבה צומחת לבית ספר או לא. לנו לא מגיע דיון. אנחנו לא נספרים בכלל פה. אתה מבין?

עו"ד קובי נודלמן: הדיון היה אמור להיות היום, אבל דחינו אותו בגלל-

מר שלומי שטרית: אבל הדיון-

עו"ד קובי נודלמן: לפני שנבוא לדיון נשאל את ההורים.

מר שלומי שטרית: אבל יכול להיות שאני לא רוצה להיות שתהיה פה חטיבה, אני לא מתנגד לחטיבה-

מר יוסף ניסן: בוא נשמע את ההורים, ואחרי זה נביא את זה לכאן.

מר שלומי שטרית: אתה לא חושב שקודם כל השלב הראשון-

גב' רונית ד. עייאש: סליחה, זה לא לגיטימי, אתה יודע למה זה לא לגיטימי-

מר שלומי שטרית: לא היה צריך להיות בכלל דיון כזה-

מר יוסף ניסן: רגע מה אתה יותר חשוב מהתושבים? זה מה שאתה אומר?

גב' רונית ד. עייאש: חס וחלילה, אבל-

מר שלומי שטרית: קודם כל אני לא חושב, אני לא חושב שאני יותר חשוב, אבל אני

חושב שהמליאה פה קודם כל צריכה לדון... כבר מילאת וכבר נפגשתם כבר החלטתם כבר הכול, ורק אחרי שוועד ההורים איים עליכם פה שהם יבואו ויעשו לכם פה... אז הורדת את הדיון, ככה הורדת את הדיון.

(מדברים יחד)

גב' עדי זנד: קובי זה לא נכון.

גב' רונית ד. עייאש: לא נכון.

מר יוסף ניסן: ברוריה, את רוצה להתייחס לזה?

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני רוצה להתייחס למשפט אחד. ההסכם-

מר יוסף ניסן: רגע, רגע, רגע, שנייה-

גב' רונית ד. עייאש: ההסכם עם-

מר יוסף ניסן: שנייה אבל זכות הדיבור היא לא שלך.

גב' רונית ד. עייאש: ... לפני שנה וחצי-

מר יוסף ניסן: אבל זכות הדיבור לא שלך.

עו"ד קובי נודלמן: מה לגבי החטיבה?

גב' רונית ד. עייאש: כן.

מר יוסף ניסן: כן ברוריה, דברי.

גב' עדי זנד: כן.

גב' רונית ד. עייאש: פה הבעיה.

גב' עדי זנד: מינואר 2020.

מר יוסף ניסן: דברי ברוריה.

עו"ד קובי נודלמן: לפני שנה וחצי?

גב' רונית ד. עייאש: כן.

גב' עדי זנד: כן.

עו"ד קובי נודלמן: אתה יודע, בהנדסה אתם אומרים אדריכל-

גב' רונית ד. עייאש: לפני שנה וחצי נכתב הסכם.

מר יוסף ניסן: אתם יכולים לתת לברוריה לדבר?

גב' עדי זנד: חשבונית-

גב' ברוריה אליעז: גם אני ראיתי בהפתעה את הדף של ה-20.4. אבל אנחנו כבר לפני כשנה מודעים לכך שהתקבלה הרשאה קוראים לזה, אז אני משתמשת בלשון המקצועית. התקבלה הרשאה לחטיבת ביניים.

מר שלומי שטרית: מי זה אנחנו מודעים סליחה? מי זה אנחנו מודעים?

גב' ברוריה אליעז: אני כבר אומרת, כל המועצה כאן-

מר שלומי שטרית: אני לא מודע, אתם מודעים.

גב' ברוריה אליעז: אז כנראה שאתה צריך להיזכר.

פרופ' עפר לוי: אני זוכר פה גם, סליחה ברוריה, סליחה אחת-

מר שלומי שטרית: כן.

פרופ' עפר לוי: גם שלומי, גם חגית, גם זה, בכמה הצבעות אומרים לברוריה תשמרי את הכסף לחטיבת ביניים, לא לאשר את התב"ר.

גב' ברוריה אליעז: כולל אתה.

פרופ' עפר לוי: שהכסף ילך לחטיבת ביניים.

מר שלומי שטרית: לא, לא, לא, לא-

פרופ' עפר לוי: לפחות חצי שנה. אז לבוא להיתמם ולהגיד-

מר שלומי שטרית: לא, לא, לא-

פרופ' עפר לוי: שאנחנו לא ידענו.

מר שלומי שטרית: אז אין בעיה-

פרופ' עפר לוי: היה או לא היה?

מר שלומי שטרית: לא, לא, לא.

פרופ' עפר לוי: חצי שנה לפחות.

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: בלגלוג אמרתי, אני תמיד... בלגלוג אמרתי.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: ברוריה כן-

מר שלומי שטרית: ... בחטיבה ובית ספר ששניהם לא זקוקים לזה -

מר יוסף ניסן: זה לא חטיבה, אתה אפילו לא יודע מה זה.

פרופ' עפר לוי: ... מה שהם רוצים, אל תגידו לא ידענו, כי חצי שנה אתם אומרים, די ברוריה לא נאשר תב"רים נשמור את הכסף לבית ספר.

מר שלומי שטרית: הבנתי.

פרופ' עפר לוי: מה הבנת? כתוב בפרוטוקול, טוב שהבנת. מצוין.

מר שלומי שטרית: הבנתי אותך אתה -

פרופ' עפר לוי: מעולה שאתה מבין לפעמים.

מר שלומי שטרית: אין בעיה.

גב' ברוריה אליעז: כשאפשר יהיה לקבל...

מר יוסף ניסן: אפילו אישרנו פה תב"ר של 200,000 ₪ לטובת העניין.

גב' רונית ד. עייאש: זה היה לפני חודש, לא לפני שנה וחצי.

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה לדבר, אם יקטעו אותי כל הזמן -

פרופ' עפר לוי: אני מתנצל.

גב' ברוריה אליעז: אני מוותרת על הדיבור.

מר יוסף ניסן: מוותרת?

גב' ברוריה אליעז: פנית אליי.

מר יוסף ניסן: כן.

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה לענות, כי פנית אליי. וכיוון שאני מופקדת על הנושא של הילדים בבתי הספר העל יסודיים. כבר מלפני למעלה הרבה למעלה מחצי שנה, מהנדס המועצה דיבר על זה גם פה וגם במקומות של ישיבות אחרות, על האישור שהתקבל לחטיבת ביניים, איפה נמצא השטח, דובר על זה לא פעם ולא פעמיים, והנה פעם ראשונה שאני רואה כמה טוב שיש הקלטה ויש פרוטוקולים. אנחנו נלך אל הפרוטוקולים וההקלטות וניווכח כמה פעמים הדבר נידון. פעם אחת המועצה התחילה לשאול שאלות על זה, כאשר היה אדון שרגא קמין קוראים לו. אני לא יודעת אם הוא דיבר.

פרופ' עפר לוי: כן.

גב' ברוריה אליעז: שהוא החליט שישבו כאן במועצה בעניין אחר. כיוון שאני-

פרופ' עפר לוי: בעניין הכספים של העמותה.

גב' ברוריה אליעז: כיוון שאני הזכרתי שלא ברור מה יהיה עם כיתות ז', אז זה עלה. למרות שכבר 6 פעמים לפחות דנו בעניין של המועצה, כולל עניין התב"ר, כולל העניין שאני אומרת שזה חשוב, וכולל העניין של גיבוי שאני מקבלת מהמועצה, ואפשר יהיה לראות את זה שם בכך, כן, צריך לדאוג לזה. אז לכן כל עוד העניין עלה, היה גיבוי, התקדמנו הלאה. התקדמנו הלאה, בא שרגא קמין והזכיר שלפני שנים הייתה ישיבה בניהולה של, איך קוראים לה שהייתה מנהלת בית ספר רמות, מנואלה. מנואלה, והם הגיעו למסקנה שלא כדאי עדיין שהילדים ימשיכו בבית ספר כאן. זה שהיא הגיעה למסקנה והוועדה הגיעה למסקנה וזה לפני שנים, זה בסדר. מאז עברו הרבה מים במיסיסיפי, עכשיו אנחנו מדברים על דבר אחר. עכשיו אנחנו מדברים על 24 מיליון ₪ כמעט, 8.5 מיליון ₪ ועוד 11

מיליון ₪ כמה זה?

גב' חגית מ. מימון: 20 מיליון ₪, יש הרשאות היום על 20 מיליון ₪.

גב' ברוריה אליעז: לא, זה היה 8 מיליון ₪ ומשהו ו-11 מיליון ₪ ומשהו, כ-20 מיליון ₪.

פרופ' מתי ליפשיץ: 20.5 מיליון ₪.

גב' ברוריה אליעז: 24 מיליון ₪ כנראה נצטרך אם נרצה להוסיף.

גב' חגית מ. מימון: נכון.

גב' ברוריה אליעז: כ-20 מיליון ₪ שניתן על ידי משרד החינוך, מה שהוא לא נותן כל יום, הרשאה לחטיבת ביניים, ומה שאנחנו זכינו לבית ספר חכם שאפשר לספור אותו על יד אחת, שיש לו אישורים בארץ, יש כאלה.

גב' חגית מ. מימון: תיכון חדשני.

גב' ברוריה אליעז: חדשני. מתנה שכזאת והצעה שכזאת כמובן, כל אחד מבין שצריך להרים אותה ולחבק אותה, וכמובן בכפוף לחשיבה של איך וכמה, ואיזה שלבים וכדומה. ואת זה קידמתי. לקחתי על עצמי וקידמתי את זה כבר גם כן מזה מספר חודשים, עם משרד החינוך והיו שיחות עם מנהל, איך קוראים... מה התפקיד שלו בדיוק?

מר שלומי שטרית: ניר שמואלי?

גב' חגית מ. מימון: ניר שמואלי-

גב' ברוריה אליעז: לא ניר.

עו"ד קובי נודלמן: מנהל המחוז.

גב' ברוריה אליעז: מנהל המחוז עם רן-

מר יוסף ניסן: זהבי, רון זהבי.

גב' ברוריה אליעז: עוד בתקופה שאי אפשר היה להיפגש בתקופת הזומים, יוסי היה נוכח, כל מי שהיה צריך להיות היה נוכח בעניין הזה ששייך לחינוך, בתיה כמובן וכו'. קיבלנו עצות ממנו, איך לתפקד, מה כדאי לעשות, כולל לפנות למנהלי, יותר טוב, יותר נכון לומר ראשי ערים אחרים שהתנסו בבניית בתי ספר חדשים, הוא המליץ לנו לדבר עם מיתר, כיוון שהוא עמד בזמנים והצליח להקים דבר במהירות ודי יפה וכו'. כמובן שעשינו את כל הדברים האלה, ראינו מה טוב, מה פחות טוב, והמשכנו הלאה. הוא הפקיד בידינו, ועל זה אפילו דיווחתי, הוא אמר לנו בזמנו שהוא מפקיד לנו תקציב של בית ספר בתוך בית ספר. כלומר שבתוך בית הספר היסודי כרגע לכיתות המדוברות ה' ו' תהיה הדרכה מיוחדת, השתלמויות מיוחדות למורים, מדריכה שתחזק את מקצועות הליבה שיבואו מוכנים יותר, וחיפוש מנהל, חיפוש מרכזת שכבה.

מר שלומי שטרית: תמשיכי, תמשיכי ברוריה, מי שרוצה להקשיב שיקשיב.

גב' עדי זנד: אנחנו מקשיבים, אנחנו מאוד בתוך זה.

גב' ברוריה אליעז: לא, אתם מודאגים איפה קובי. אז קובי-

גב' עדי זנד: ברגע זה אנחנו קוראים, ברוריה, קודם כל אנחנו מתייחסים מאוד ברצינות-

מר יוסף ניסן: אבל תני לה לסיים.

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל תנו לה לסיים.

גב' עדי זנד: אבל תוך כדי שאת מדברת, אנחנו מנסים להתעדכן במה קרה

השבוע.

גב' ברוריה אליעז: אני אומר לכם-

גב' עדי זנד: אז אני קוראת תוך כדי.

גב' ברוריה אליעז: למה שתקרא תוך כדי. אני אומר לכם.

גב' עדי זנד: בסדר.

גב' ברוריה אליעז: תקראו גם אחר כך.

גב' עדי זנד: לא, אל תגידי לי מתי לקרוא.

גב' ברוריה אליעז: אני אגיד לך, כי כשאני מדברת-

גב' עדי זנד: לא, את לא תגידי לי מתי לקרוא.

גב' ברוריה אליעז: אני מבקשת להקשיב-

גב' עדי זנד: אני לא בכיתה.

גב' ברוריה אליעז: אם לא אני לא אדבר. אם לא אני לא אדבר.

גב' עדי זנד: אז אל תדברי.

גב' ברוריה אליעז: אני לא שואלת אותך, אני-

גב' עדי זנד: לא, את לא מאיימת עליי, נו באמת ברוריה.

גב' ברוריה אליעז: באמת, לאן הגעת עדי?

מר יוסף ניסן: עדי, נו עדי, עדי.

גב' ברוריה אליעז: עדי, לאן הגעת?

גב' עדי זנד: ברוריה.

גב' ברוריה אליעז: עדי, לאן הגעת.

גב' עדי זנד: די, די, די.

גב' ברוריה אליעז: עדי לאן הגעת?

גב' עדי זנד: אני רוצה להגיד משהו, אני אגיד משפט. ואנחנו-

מר יוסף ניסן: עדי, את יכולה לתת לה לסיים?

גב' ברוריה אליעז: אז אל תגידי.

מר יוסף ניסן: שתסיים.

גב' עדי זנד: אני נותנת לה לסיים-

מר יוסף ניסן: נו?

גב' עדי זנד: אמרתי פה משהו-

מר יוסף ניסן: קדימה ברוריה.

גב' עדי זנד: בשקט, אני לא בכיתה.

גב' ברוריה אליעז: השלבים שפעלנו איתם היו שלבים של הכנה מול מפקחת המחוז, שהוא נתן לנו אותה רן לרשותנו שנעבוד מולה ומול מפקחת בית הספר. בשלב מסוים קובי, אני לא יודעת אם הוא הציע, עלתה הצעה של מה יהיה עם כיתות ז', אם לא כדאי שהם ימשיכו איפה

שהם נמצאים היום.

עו"ד קובי נודלמן: לא, אני העליתי הצעה שהתחלנו לדבר עליה, זה שבית הספר היסודי אולי יהפוך להיות דווקא עד כיתה ח'. אבל אני חושב ש-

גב' ברוריה אליעז: אוקיי, את זה א' לא הובא בפניי, וחבל, שזה מה שחשבתם. כרגע זה חידוש בשבילי. רגע, אבל בוא נמשיך-

עו"ד קובי נודלמן: אבל החידוש זה שאנחנו לא מעורבים בתהליך ביסודיים, אבל לא משנה.

גב' ברוריה אליעז: ושנית-

גב' עדי זנד: אסור לך לדבר כשאני מדברת.

גב' ברוריה אליעז: ושנית כיתות ז', אני הבנתי שאולי כיתה ז', על זה בלבד דובר, ועל זה פניתם באותו מוצאי שבת בלי ידיעתי למנהל המחוז, אני משקפת לכם הכול.

עו"ד קובי נודלמן: אני לא פניתי למנהל המחוז.

גב' ברוריה אליעז: לא, יוסי פנה. והוא קיבל הודעה שהוא לא יודע עכשיו, וזה די עומד על רמת תשובה של לא ברור עד כדי לא ייתכן. עכשיו זה כבר ירד מעל הפרק. המפגש האחרון היה עם ניר שמואלי המופקד על הבניין. בינתיים ביקרנו בעוד מקומות ואנחנו גם ביום חמישי זה יחד עם נציגים של ועדת החינוך העל יסודי, נבקר בבית ספר ברמות, שלמרות שהוא לא קיבל אישור כבית ספר חכם, הוא עשה-

מר יוסף ניסן: חדשני.

גב' ברוריה אליעז: כמה דברים במתכונת הזאת. אז אנחנו ממשיכים ללמוד את הנושא, וניר שמואלי היה השבוע כדי להסביר לנו בדיוק מה

אומרות ההרשאות, באיזה מצב אנחנו נמצאים. אני לא יודעת אם קובי הוזמן או לא הוזמן, ואני-

עו"ד קובי נודלמן: לא הוזמן.

גב' ברוריה אליעז: כן, ואם לא אז אולי חבל. ואני מדברת על הפגישה מול ניר. הפגישה מול ניר הייתה שהוא מאוד עודד, מבחינתנו את השאלות הקשות שעמדנו בפניהם. א' איך אפשר להתקדם, ועצם ההרשאה נותנת אפשרות להתקדם ומהר.

מר יוסף ניסן: ולפתוח תב"ר, זה הכי חשוב.

גב' ברוריה אליעז: כן, כל הדברים האחרים שכתובים גם שם וחלקם לא כתובים. עדי אני קראתי את זה לפני היום, את שומעת אותי?

גב' עדי זנד: אני רושמת כדי לא לדבר.

גב' ברוריה אליעז: יש חלק מהדברים לא כתובים. אז לצערי צריך יהיה להשלים, אז אם בפעם הבאה תרצו אני אביא את הדברים שלי, ואשלים עוד מה שחסר פה. על כל פנים מה שכן חשוב היה לומר, שהכול כשורה. התב"ר שדאגנו לגביו שעלול להיות שהוא היה תב"ר לפני שהייתה הסכמה, נכון? ככה זה, ולא נכון, זה לא נכון לומר את זה, נכון?

גב' חגית מ. מימון: אנחנו מדברים על ה-200,000 ש' או אנחנו מדברים על-

גב' ברוריה אליעז: לא, על 400,000 ש' ו-, זה היה 400,000 ש' ו- שהוא מחויב לתוכנית איך קוראים לו, אלעד, הוא בדיוק יצא.

גב' חגית מ. מימון: למה הוא יצא-

גב' ברוריה אליעז: אני לא יודעת למה הוא יצא-

גב' קובי נודלמן: אחראי על התכנון.

גב' חגית מ. מימון: בדיוק שצריך, די נו בחיאת.

גב' ברוריה אליעז: כי זה בדיוק נוגע לו.

גב' חגית מ. מימון: אי אפשר אבל עם הקטע הזה.

מר יוסף ניסן: הוא הלך לשירותים בטח.

גב' ברוריה אליעז: טוב, על כל פנים נתנו לנו להבין שזה-

פרופ' מתי ליפשיץ: אלעד בגיל שלך לא צריך שירותים.

גב' ברוריה אליעז: נתנו לנו להבין שהשאלה שנשאלה לגבי האישור של התוכניות, שאלעד קיבל עליה בקשה לתשלום, נכון?

גב' חגית מ. מימון: חשבון עסקה.

גב' ברוריה אליעז: אז הכול בסדר, נכון?

גב' חגית מ. מימון: יש חשבון עסקה על סך 480,000 ₪.

גב' ברוריה אליעז: כן.

גב' עדי זנד: ממתיי?

גב' רונית ד. עייאש: ואין תב"ר.

גב' עדי זנד: ממתיי חשבון העסקה?

גב' חגית מ. מימון: ממרץ 2020.

גב' עדי זנד: מרץ 2020?

מר שמואל לביא: כאילו הוא ביצע עבודת תכנון, ואת ראית את העבודה הזאת?

גב' עדי זנד: מישהו ביצע וחיכה שנה?

גב' רונית ד. עייאש: מישהו שהוא חתם הסכם מלפני שנה וחצי-

גב' עדי זנד: מישהו הוציא הזמנת עבודה?

גב' רונית ד. עייאש: ועכשיו רק מקבלים את האישור על בית הספר? שנה וחצי-

גב' עדי זנד: זה קצת מרגיש, זה מרגיש כאילו הזנב מכשכש בכלב.

גב' ברוריה אליעז: איזה אישור לבית ספר? אישור לבית הספר התקבל ב-4/2020.

גב' עדי זנד: לא.

גב' רונית ד. עייאש: ממש לא.

גב' ברוריה אליעז: מה לא?

גב' חגית מ. מימון: ההרשאה לחטיבת ביניים-

גב' רונית ד. עייאש: ההרשאה.

גב' חגית מ. מימון: התקבלה-

גב' רונית ד. עייאש: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: ב-5.4.2020.

גב' ברוריה אליעז: למה את אומרת-

פרופ' מתי ליפשיץ: חבריה, היו 2 הרשאות. בדקתי את הנושא כי התכוננתי ל-

(מדברים יחד)

גב' רונית ד. עייאש: החשבונית הגיעה במרץ.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רוצה רגע להגיד לכם מה ראיתי בכתובים של המועצה.

גב' רונית ד. עייאש: החשבונית הגיעה במרץ.

פרופ' מתי ליפשיץ: הרשאה ראשונה על סך של 11 מיליון ₪ ומשהו, התקבלה ב-
5.4.2020.

גב' ברוריה אליעז: נכון. שאף אחד לא ידע ממנה דרך אגב.

פרופ' מתי ליפשיץ: ההרשאה השנייה שעליה מדובר על ה-8 מיליון ₪ ומשהו,
התקבלה במרץ 2021. האדריכל שלח את העלות שלו בתאריך ה-
15.3.2020.

גב' רונית ד. עייאש: 2020 בבקשה.

פרופ' מתי ליפשיץ: זאת אומרת כחודש פלוס מינוס לפני ההרשאה הראשונה. וגם אז
אני רוצה לעורר את תשומת ליבכם-

גב' חגית מ. מימון: הרשאה ראשונה.

גב' רונית ד. עייאש: אבל זה לא קשור לזה שלא פתחנו תב"ר.

פרופ' מתי ליפשיץ: כן, אבל רגע תני רק לגמור רונית.

גב' רונית ד. עייאש: בבקשה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רוצה לעורר את תשומת ליבכם. העלות שלנו כרגע היא בסביבות ה-20 מיליון ₪. אני מסתכל על מכתב שהאדריכל שלח, תנו לי רק למצוא אותו.

מר שלומי שטרית: 24 מיליון ₪.

פרופ' מתי ליפשיץ: ב-15.3.2020 שלח נופר אדריכלים למועצה ולמחלקת ההנדסה, שהוא כותב, ואתם צריכים להסביר לי, אלא אם כן אני לא מבין מה אני קורא, שעלות הפרויקט המשווער, אגב הנידון זה להבים בית ספר מקיף חדש. הוא לא מתייחס פה לחטיבה.

גב' עדי זנד: לא ליסודי, ולא לחטיבה.

פרופ' מתי ליפשיץ: הוא מתייחס למקיף חדש-

גב' ברוריה אליעז: טוב, אף אחד לא ראה גם את זה.

פרופ' מתי ליפשיץ: רגע ברוריה לך לא הפרענו כשדיברת.

גב' ברוריה אליעז: אתה צודק.

פרופ' מתי ליפשיץ: והוא כותב עלות פרויקט משוער 45,734,362 ₪.

גב' ברוריה אליעז: את זה גם אף אחד לא ראה.

פרופ' מתי ליפשיץ: איפה הפער הזה בין ה-20 מיליון ₪ ל-45 מיליון ₪-

גב' רונית ד. עייאש: מישהו חתם. מישהו חתם על זה, ראש המועצה חתם על זה.

פרופ' מתי ליפשיץ: שהוא כותב, מה את יודעת על זה? מה אתם יודעים על זה? מה אתה יודע על זה?

מר שלומי שטרית: מה יש לך להגיד על זה חגית?

פרופ' מתי ליפשיץ: איפה הפער הזה? אם נמצאה דרך עם 20 מיליון ש"ח, אולי אנחנו נתקע...

מר יוסף ניסן: אני אגיד לכם-

גב' רונית ד. עייאש: ההתכתבות נעשתה מולך, כל המכתבים מופנים אליך.

מר יוסף ניסן: העלות הכוללת כוללת שלב א', ב' ו-ג-

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, הוא מדבר על בית ספר מקיף חדש.

מר יוסף ניסן: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני מפנה אתכם למכתב.

גב' ברוריה אליעז: מדבר על שלבים.

מר יוסף ניסן: זה הפרויקט הגדול של בית ספר מקיף כולל.

גב' עדי זנד: לא, לא, לא, מקיף זה רק תיכון, זה חטיבת ביניים, זה תיכון, אין מקיף. כשאתה מדבר על, סליחה בואו נדבר מושגים נכונים של זה. בית ספר מקיף של משרד חינוך זה שש שנת, זה כיתה ז' עד י"ב.

גב' בתיה הרפז: אבל על זה מדובר כאן.

גב' עדי זנד: רגע, רגע-

מר יוסף ניסן: חברים רגע, רגע, שנייה-

גב' עדי זנד: זה לא כולל יסודי-

מר יוסף ניסן: רגע, רגע, רגע, אני מציע את הדבר הזה. מאחר וזה נושא שירד מהפרק, אנחנו נעשה שוב-

גב' רונית ד. עייאש: זה לא נושא, זה תב"ר.

מר שלומי שטרית: לא, לא, לא זה לא יורד מהפרק.

גב' רונית ד. עייאש: זה תב"ר.

מר יוסף ניסן: בסדר, אני הורדתי גם את התב"ר הזה.

גב' רונית ד. עייאש: למה אתה מוריד?

פרופ' מתי ליפשיץ: מה שאני מבקש שתבדקו, מה שאני מבקש שתבדקו-

גב' רונית ד. עייאש: הא איזה יופי, איזה ברדק.

פרופ' מתי ליפשיץ: מה זה נקרא הנידון להבים בית ספר מקיף חדש, עלות פרויקט 45 מיליון ₪.

מר יוסף ניסן: 100%, 100%.

פרופ' מתי ליפשיץ: הרי זה כפול מה-20 מיליון ₪ שיש לנו, ורק על בית הספר החדש.

מר יוסף ניסן: נכון.

גב' ברוריה אליעז: חבר'ה-

פרופ' מתי ליפשיץ: מה שאני מפחד-

מר שלומי שטרית: כולם חובבנים.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה כמו בשרונית.

מר שלומי שטרית: ... חובבנית.

פרופ' מתי ליפשיץ: נשאר עם שלד-

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק.

פרופ' מתי ליפשיץ: ועם כיתות ובעצם יהיה חסר 20 מיליון ₪.

מר שלומי שטרית: מתי באמת, מה שאני מבקש-

מר יוסף ניסן: הוא מבקש.

מר שלומי שטרית: אני מבקש שזה יגיע, אני מבקש שזה יגיע להצבעה במועצה, גם לגבי חטיבת ביניים וגם לגבי בית ספר יסודי.

מר יוסף ניסן: בסדר אין בעיה.

מר שלומי שטרית: זה יגיע, כי אם לא, לא תהיה לך ישיבה. לא תתקיים ישיבה. כמו שאתה מתנהג בצורה כוחנית ולא חוקית, כי הנושאים האלה חייבים לעבור במועצה.

מר יוסף ניסן: כן עדי?

מר שלומי שטרית: לא תהיה לך ישיבה. מרגע זה יוסי לא יהיו ישיבות יותר. אני אומר לך, אם זה לא יגיע להצבעה, לא יהיו ישיבות יותר יוסי.

מר יוסף ניסן: חברים-

מר שלומי שטרית: אני אומר לך. זה חייב להיות ישיבה.

פרופ' מתי ליפשיץ: ותבדקו את ה-40 מיליון ₪ לעומת ה-20 מיליון ₪ שיש חבר'ה.

מר שלומי שטרית: נו מה זה? 40 מיליון ש"ח, 20 מיליון ש"ח, מה זה... המועצה הזאת.

פרופ' מתי ליפשיץ: שלומי, אנחנו נשאר עם שלדים פה. בואו נראה שיש כסף לפרויקט.

מר שלומי שטרית: אתה לא מבין שיד לא יודעת איפה רגל פה במועצה?

פרופ' מתי ליפשיץ: אז חבר'ה תסתכלו על המכתב מה-15.3.2020.

מר שלומי שטרית: ממש מסוכן להיות במועצה הזאת.

גב' רונית ד. עייאש: יוסי, בוא נפרוש בשיא, עזוב את הנושאים האחרים, יאללה.

מר יוסף ניסן: מדובר בפרויקט הכולל, כרגע זה שלב ראשון ושני, זה מה שאושר לנו, בסדר?

גב' ברוריה אליעז: ה-20 מיליון ש"ח-

מר יוסף ניסן: ה-20 מיליון ש"ח זה שלב ראשון ושני.

פרופ' מתי ליפשיץ: תתייחסו לנידון, הרי אי אפשר לקחת מכתב שכתוב הנידון-

מר יוסף ניסן: 100%.

פרופ' מתי ליפשיץ: ולתת לו פירוש אחר.

מר יוסף ניסן: 100%.

גב' עדי זנד: אני מבקשת זכות דיבור ועכשיו אני מבקשת-

מר יוסף ניסן: אבל הורדנו את זה, הורדנו את נושא החטיבה מסדר היום.

גב' עדי זנד: לא, אני רוצה להגיד משהו עקרוני.

- מר יוסף ניסן:** אבל זה לא בנושא החטיבה, הורדנו את זה מסדר היום.
- גב' עדי זנד:** לא בנושא, בנושא-
- גב' רונית ד. עייאש:** באיזה נושא שהיא רוצה.
- מר יוסף ניסן:** לא, אז אין, אז לא כרגע, לא כרגע.
- גב' עדי זנד:** שנייה, נושא של קבלת החלטות.
- מר יוסף ניסן:** לא כרגע, לא כרגע.
- גב' עדי זנד:** רגע, לא, אני לא-
- מר יוסף ניסן:** לא כרגע אבל.
- גב' עדי זנד:** תן לי להגיד את מה שיש לי להגיד.
- מר יוסף ניסן:** בתחילת הישיבה נתנו לך זמן לדבר, יכולת לדבר על מה שאת רוצה.
- גב' עדי זנד:** מה זאת אומרת? מה זה הגנון הזה?
- מר יוסף ניסן:** בסדר, טוב. אני עובר לנושא הבא.
- גב' עדי זנד:** סליחה, סליחה-
- מר יוסף ניסן:** דיון בנושא פינוי אשפה-
- גב' עדי זנד:** סליחה, אני אגיד את מה שזה, אתה רוצה ללכת? לך.
- מר יוסף ניסן:** דיון בנושא פינוי אשפה, אתם רוצים לדבר או לא?

- גב' עדי זנד:** אני רוצה להגיד את מה שיש לי-
- מר יוסף ניסן:** את רוצה אני אסגור את הישיבה עדי?
- גב' עדי זנד:** אני רוצה להגיד שיש לנו בעיה-
- מר יוסף ניסן:** אני מנהל את הישיבה ולא את.
- גב' עדי זנד:** יש לנו בעיה אקוטית.
- מר יוסף ניסן:** עדי, לא, לא, לא, עדי אני מנהל את הישיבה ולא את. עדי, זה לא יעזור לך, את לא תוכלי לדבר-
- גב' עדי זנד:** אני אגיד-
- מר יוסף ניסן:** את לא תוכלי לדבר.
- גב' עדי זנד:** אני אדבר-
- מר יוסף ניסן:** לא, את לא תדברי, את לא תדברי.
- גב' עדי זנד:** אין סוגיה...-
- מר יוסף ניסן:** תודה רבה הישיבה הסתיימה, תודה רבה. אפשר לסגור את ההקלטה, תודה.
- גב' עדי זנד:** אין חשיבה של רצף.

(-)
גב' עדנה זטלאוי
מזכירת המועצה

(-)
מר יוסף ניסן
ראש המועצה